

Fides

68. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 11/2005 Katolskt stiftsblad

**Påvens
predikan
inför
synoden**

s. 11

**Hiippakunnan
pyhiinvaellus
Nousiaisiin**

s. 6

**Ruusukko-
rukouksesta**

s. 15

**Muutama sana
rakkaasta sisar
Theodorasta**

s. 13

**Dominikaanit
saivat patsaan
Turkuun**

s. 3

Positiivinen yllätys

Paavi Johannes Paavali II:a pidettiin vaikuttavana persoonana. Sitä hän varmasti olikin: lämmin, läheinen ja rakastettava. Ilmassa oli ajatus, että katolisen kirkon maalliseen maineeseen nähden yllättävän suuret yleisötapahtumat osittain – jopa suurelta osin – riippuivat hänen henkilökohtaisesta karismastaan. Ilmassa oli odotus, että hänen kuolemansa jälkeen kirkon, tai

ainakin paaviuden, suosio saattaisi hiipua.

Toisin näyttää käyneen. Maailman nuortenpäivät elokuussa keräsi paavinvaihdoksesta huolimatta toista miljoonaa nuorta uskovaa Kölniin palvomaan ja ylistämään Herraa. Uuden paavin, jonka katolilaiset tuntevat lähes yhtä pitkältä ajalta kuin edellisenkin, tilaisuudet – messut, yleisaudienssit jne. – keräävät kaiken aikaa ennätysyleisöjä. Kyse ei voi olla pelkästä halusta nähdä vilauksia uudesta paavista, paavin ”karismasta” tai jostakin muusta arkisesta asiasta. Ei, kyse on jostakin paljon syvemmästä. Lopullinen syy suosion säilymiseen on uskonnollinen, ja se tosiasia, että näin on, on varsin myönteinen seikka, todellakin positiivinen yllätys.

Pyhän Pietarin seuraajana me tunnustamme paavin olevan kirkon näkyvän pään, Kristuksen sijaisen, jonka hoitoon Herra Jeesus on uskonut kirkkonsa. Uskosamme me tunnustamme hänet laumamme paimeneksi, jonka vahvistamaan kristillisen uskon ja moraalin ikaikaiseen opetukseen me sitoudumme. Hän on pyhä isämme, riippumatta siitä, mikä on hänen kotimaansa, luonteensa, karismansa. Kysymys on viime kädessä siitä ainutlaatuisesta virasta, jota hän koko persoonallaan ja elämänsä loppuun saakka hoitaa täysin tietoisena siitä, että hänen jokainen sanansa ja jokainen tekonsa punnitaan Jumalan kasvojen edessä. Sielujen paimenten vastuu on valtaisa.

Paavimme Benedictus XVI:n keräämä suosio, huomio ja hämmästelty ovat merkki siitä, että niitä katolilaisia on sittenkin vielä paljon, jotka vilpittömästi rakastavat kirkkoa ja kunnioittavat uskossaan ja elämässään kirkon opetusvirkaa. Tämä tosiasia rohkaiskoon meitä kaikkia antamaan itsestämme yhä enemmän kirkon hyväksi Jumalan valtakunnan leviämiseksi kaikkialle. Olkaamme entistä avoimempia Jumalan sanalle ja jäljitkäämme yhä läheisemmin Kristusta. Antakaamme maailmalle todistus Kristuksesta, silloinkin, kun se vaatii meiltä todellista uhria. Olkaamme mekin osa tuota positiivista yllätystä.

M. Tervaportti

Fides

Seuraava lehti

12/2005

Deadline

21.10.2005

Ilmestyy

4.11.2005

Vuoden 2005 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	(31.12.)	14.1.
02	(21.1.)	4.2.
03	(11.2.)	25.2.
04	(4.3.)	18.3.
05	(1.4.)	15.4.
06	(29.4.)	13.5.
07	(27.5.)	10.6.
08	(22.7.)	5.8.
09	(19.8.)	2.9.
10	(9.9.)	23.9.
11	(30.9.)	14.10.
12	(21.10.)	4.11.
13	(11.11.)	25.11.
14	(2.12.)	16.12.

Muistathan:

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

- 6 Nordiska biskopskonferensen:
Uttalande om migrationen
- 6 Hiippakunnan pyhiinvaellus Nousiaisiin
– piispamme saarna

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

- 10 Piispainsynodi alkoi
- 11 Pävens predikan som inledde synoden om eukaristin
- 11 Rukous synodin onnistumisen puolesta
- 12 Pelastuksen siemen
- 13 Muutama sana rakkaasta sisar Theodorasta
- 14 Vallfartsminnen
- 15 Ruusukkorukouksesta

LUKIJOLTA

14 Muistoja katolilaisuudesta Joensuussa

AJASSA

16 Lähetyspäivä
– paavin viesti

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta eur 25, ulkomaille eur 30.

Paino/tryck: Iprint Oy
URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

14.10.2005

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Ut kommer med 14 nummer årligen. Prenumeration eur 25, till utlandet eur 30.

Natsien vastustajasta autuas

Toisen maailmansodan aikainen Münstlerin arkkipiispa, "leijonaksikin" kutsuttu kardinaali Clemens August von Galen julistettiin autuaaksi sunnuntaina 9.10. Uudistetun käytännön mukaan beati-fikaatiomessun vietti kardinaali, tällä kertaa pyhäksi julistamisen kongregaation prefekti **José Saraiva Martins**. Paavi **Benedictus XVI** tuli paikalle Pietarinkirkkoon vasta varsinaisen autuaaksijulistamisen jälkeen osoittamaan muiden pyhiinvaeltajien tavoin kunnioitusta uudelle autuaalle.

Paavi Pius XII:n kardinaaliksi nimittämä von Galen oli tärkein natsihallinnon vastustaja kirkon hierarkiassa maailmansodan aikana. Hänet tunnetaan erityisesti kolmesta saarnastaan, joita luettiin ympäri Saksaa vuonna 1941.

Pyhä isä sanoi von Galenin pelänneen Jumalaa enemmän kuin ihmisiä ja siksi "hän sai Jumalalta rohkeuden tehdä ja sanoa, mitä muut eivät uskaltaneet". Paavi rohkaisi kuulijoitaan vielä sanomalla, ettei "uskoa voi redusoida yksityiseksi tunteeksi, joka voidaan jopa piilottaa, kun sen esittäminen käy epämuikavaksi".

KATT/VIS

Eukaristisynoden inleddes

Söndag 2 oktober inleds biskopssynoden om eukaristin eller nattvarden i Vatikanen med att 325 biskopar, patriarker och kardinaler firar en högtidlig mässa i Peterskyrkan tillsammans med påven **Benedikt XVI**. Nordens katolska biskopar företräds av biskop **Czeslaw Kozon** från Köpenhamn. Eukaristisynoden avslutar ett år vigt åt eukaristin som utropades av förre påven Johannes Paulus II för ett år sedan och som han också markerade genom att ägna sin sista encyklika åt eukaristin. Biskopar från hela världen strömmar nu till Rom för att samtala om eukaristin, som intar en central plats i katolsk teologi och andlighet men

också i samhällsengagemanget.

En av huvudpersonerna på eukaristisynoden blir förstas den nigerianske kuriakardinalen **Francis Arinze**, som är prefekt för gudstjänstkongregationen i Vatikanen. Han betonar att man inte får göra vad man vill med eukaristin, för den är inte något vi äger.

"Jag tror att vi inte kan undlåta att tala om hur man firar eukaristin, om hur man kan fira mässan så att firandet visar tron, ger näring åt tron, och blir en glädjefull handling för kyrkan", säger kardinal Arinze.

"Eukaristifirandet är inte något privat, fortsätter han. Säkert kommer vi att tala om

kommunionen, om kyrkogemenskap och eukaristi. Den som tar emot kommunionen måste ha 'kommunion' eller gemenskap i tron och i kyrkans liv och därmed vara i gemenskap med biskopen och påven. Vi måste främja eukaristien men eukaristin är inte ett medel. Det är inte något vi äger och kan ge till dem som är våra vänner. Eukaristin är den enade kyrkans firande, inte ett firande för alla kristna med olika tro på det man firar."

KATT/VATIKANRADION

Mera på sidorna 10-11.

Patsas dominikaaneista paljastettiin Turussa

Perjantaina 7.10. paljastettiin Turun Kaskenmäen Pyhän Olavin puistikossa turkulaisen kuvanveistäjä **Kimmo Ojaniemen** tekemä muistomerkki *Dominikaanit Turussa*. Puistikko sijaitsee juuri dominikaanien Pyhän Olavin konventin paikalla. Konventti oli Turussa vuosina 1249-1537.

Samalla paikalla olevassa talossa toimii nykyään vakuutusryhmä Veritas, joka juhlii 100-vuotisjuhlavuottaan lahjoittamalla Turun kaupungille ja kaupunkilaisille tämän kaupungin historiaan liittyvän muistomerkkin. On mainio yhteensattuma, että Veritas - Totuus on dominikaanisia ääntökunnan tunnuslause.

Muistomerkkin paljasti luterilaisen kirkon emeritusarkkipiispa **John Vikström**, joka puheessaan sanoi dominikaaneista mm. seuraavaa: He olivat keskiajalla Euroopan johtavia intellektuelleja, jotka painottivat opintojen, opetuksen ja tutkimuksen merkitystä. Suomen dominikaanien portti Eurooppaan oli portti eurooppalaiseen sivistykseen, opetukseen ja tutkimukseen.

Monumentissa on kaksi osaa: pronssinen luostariportti, johon arkkipiispa Vikström puheessaan viittasi sekä kivisen jalustan päällä kolme vaeltavaa dominikaanilahmoa. Jalustaan on asiaankuuluvan tekstin lisäksi piirretty luostarin pohjapiirros sekä sinetti. Monumentin kuva on tämän lehden kanssassa.

Juhlatilaisuudessa kuultujen useiden puheiden viimeisenä puhui dominikaani-isä

Juhlassa puhui myös isä Antoine Lévy OP.

Antoine Lévy OP, joka viittasi arkkipiispa Vikströmin puheeseen ja aloitti suomeksi: "Olen huono dominikaaniveili, sillä en puhu kansankiel-tä." Sitten hän vaihtoi englanttiin, ja kehui lahjoittajayhtiön juhlijan "älykkäällä taval-la".

Isä Antoinen mukaan munkit, jotka eivät voi hankkia omia lapsia, kokevat kaikki kohtaamansa ihmiset lapsikseen: Lapset kasvavat nopeasti ja alkavat epäillä, ovatko vanhempien opit relevantteja, hän sanoi ja viittasi reformaatioon. Tällä hetkellä dominikaaniveljet ovat ylpeitä katsoessaan niitä, jotka kerran olivat heidän lapsiaan.

Juhlavuoteen liittyen valtionarkeologi **C. J. Gardberg** on kirjoittanut kirjan Turun dominikaaneista nimeltään *Veritas - Totuus!* Teoksen on julkaissut Schildts.

KATT

Katekismuksen hankkiminen

Katolisen kirkon katekismuksen voi ostaa seurakunnista ja Katolisesta tiedotuskeskuksesta edulliseen 45 euron hintaan. Tiedotuskeskuksesta sitä voi myös tilata postiennakolla omaan lähipostiin 53 eurolla.

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan puhelinnumero on vaihtunut. Uusi numero on 09-637853.

The telephone number to St. Henry's Cathedral parish has changed. The new number is +358-9-637853.

St. Henriks katedralförsamling telefonnummer har förändrats. Det nya nummret är 09-637853.

SCJ-yhteisön esimies vaihtui

Jeesuksen pyhän sydämen pappien Suomen alueen ns. SCJ-yhteisön esimies on vaihtunut. Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherran, isä **Kazimierz Lewandowski** SCJ jälkeä yhteisön esimieheksi tuli 1.10. alkaen hiippakunnan kansleri isä **Wieslaw Swiech** SCJ.

KATT

Ruotsin katolilaiset vaelsivat Vadstenaan

Katolinen kirkko Ruotsissa teki syyskuussa pyhiinvaelluksen Vadstenaan eukaristisen vuoden merkeissä. Pyhiinvaelluksen päätteeksi jäähallissa vietetyn pyhän messun vietti 2500 uskovan läsnä ollessa apostolinen nuntius Pohjoismaissa, arkkipiispa **Giovanni Tonucci**, joka toi paikalle myös paavin terveiset.

Tukholman piispa **Anders Arborelius** iloitsi pyhiinvaelluksen päätteeksi siitä, että siinä oli korostunut ripin ja eukaristian läheinen suhde. Messun alla rippijonot olivat pitkät, ja kommuuniolle osallistuneiden määräkkin oli niin suuri, että konsekroitua hostioita oli haettava läheisestä birgittalaisluostarista.

KATT/

WWW.KATOLSKAKYRKAN.SE

Påven har träffat Hans Küng

24 september tog påven **Benedikt XVI** emot teologen **Hans Küng**. Det uppgav på måndagen Vatikanens presstalesman **Joaquín Navarro-Valls**. Hans Küng säger till italienska nyhetsbyrån ANSA att de åt middag tillsammans i ungefär två timmar. Också påvens sekreterare **Georg Gänswein** skall ha varit med.

"Det var roligt för oss bägge att ses igen efter alla dessa år", sade Küng. "Men vi kramade inte om varandra, vi tyskar är inte så expansiva..."

"Detta är inte en påve som ser tillbaka till det förflutna eller som är sluten i sig själv", sade Küng.

"Tvärtom ser han kyrkans situation som den här. Han är uppmärksam och kan lyssna. Hans inställning är sökande, och han kan föra ett samtal med andra."

Så här lyder presstalesmannens uttalande i sin helhet:

"Lördag 24 september träffades påven Benedikt XVI och professor Hans Küng från Tübingen. Mötet ägde rum i en vänskaplig atmosfär. Bägge parterna var överens om att det var meningslöst att under detta möte diskutera de lärofrågor som skiljer Hans Küng och katolska kyrkans läroämbe. Samtalet koncentrerades därför på två frågor som Hans Küng på sista tiden har ägnat särskilt intresse: frågan om Weltheros (en världsomfattande etik) och naturvetenskapens dialog med den kristna tron.

Professor Küng betonade att hans Weltheros-projekt inte alls är någon abstrakt intellektuell konstruktion. Det handlar snarare om att fästa uppmärksamheten på de moraliska värden där de stora världsreligionerna är överens trots alla skillnader, och som genom sin övertygande förnuftighet kan tas som giltiga kriterier också av det sekulära förnuftet.

Påven uppskattade professor Küngs ansträngningar för att bidra till ett förnyat erkännande av mänsklighetens grundläggande världen genom religionsdialog och genom mötet med det sekulära förnuftet. Han betonade att engagemanget för en förnyad medvetenhet om de värden som bär upp människolivet är ett viktigt mål också för hans pontifikat. Samtidigt sade påven att han höll med professor Küng om att det behövs en dialog mellan tro och naturvetenskap, och att man inför den vetenskapliga tanken måste hävda att Gottesfråga, frågan om Gud, är förnuftig och nödvändig. Professor Küng å sin sida uttryckte uppskattning för påvens ansträngningar för religionsdialog och för att möta den moderna världens olika sociala grupper."

KATT/VATIKANRADION

Kirkon kriitikot vaativat luopumista transsubstantiaatio-opista

Eri puolilla länsimaita esiintyvän "Me olemme kirkko" -liikkeen edustajat, jotka pitävät kokoustaan Roomassa piispainsynodin aikana, ovat vaatineet katolista kirkkoa muuttamaan käsitystään eukaristiasta. Muutosvaatimukset yltyvät kirkon "hierarkkisen sakramentti-monopolin" murtamisesta ja interkommuunion säännöllisestä sallimisesta muihin kirkkoihin ja kristillisiin yhteisöihin kuuluville aina kirkon eukaristisen uskon ytimeen, transsubstantiaatio-oppiin.

Transsubstantiaatio-oppi on kirkon perinteinen ja pysyvä käsitys eukarististen lahjojen eli leivän ja viinin olemusten todellisesta ja pysyvästä muuttumisesta Kristuksen ruumiiksi ja vereksi sakramenttaalisesti vihityn papin viettämässä messussa. Tämän us-

konkohdan muotoili jo Trenton kirkolliskokous 1500-luvulla, ja se toistetaan myös Katolisen kirkon katekismuksessa:

"Koska siis Vapahtajamme Kristus sanoi sen, minkä hän leivän hahmossa esiinkantoi, olevan todellisesti hänen ruumiinsa, niin Jumalan kirkko on aina ollut vakuuttunut ja tämä pyhä synodi nyt uudelleen julistaa, että leivän ja viinin konsekraation kautta leivän koko substanssi muuttuu Herramme Jeesuksen Kristuksen ruumiin substanssiksi ja viinin koko substanssi hänen verensä substanssiksi. Tätä muuttumista pyhä katolinen kirkko on soveliaasti ja asianmukaisesti kutsunut olemuksen muuttumiseksi (transsubstantiaatioksi)." (KKK 1376)

Kriitikot vaativat myös, että messu on riisuttava sen

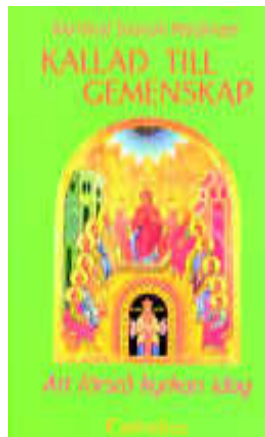
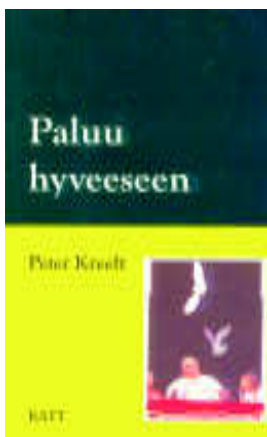
uhriluonteesta ja ettei katolisen hurskauden perinteisiä muotoja, erityisesti kaikkein pyhimmän sakramentin palvontaa pidä mitenkään edistää. Transsubstantiaatio-opin ryhmä katsoo olevan erityisen vihamielisen protestantteja kohtaan ja siksi ekumenian vastaisen. Liike vaatii myös naisten vihkimistä papeiksi ja piispojen demokraattista valitsemista.

Monissa maissa "Me olemme kirkko" -liike on jo aikaisemmin - ilmeisten katolisen uskon kanssa yhteensovittamattomien vaatimustensa takia - ajautunut kahnauksiin kirkon hierarkian kanssa. Eukaristiaan puuttumisen uskotaan joissakin valistuneissa piireissä johtavan liikkeen lopulliseen välirikoon katolisen kirkon kanssa.

KATT/CWNEWS

Kirjallisuutta KATTista

www.catholic.fi > kirjamyynä

Tutustu nyt Katolisen tiedotuskeskuksen kirjatarjontaan internetissä osoitteessa www.catholic.fi ja klikkaa sitten kirjamyynä. Saat yli 25 euron ostokset kotiin postitmaksutta.

Tässä muutama esimerkki:

Peter Kreeft: PALUU HYVEESEEN. — Kirja perinteisten hyveiden merkityksestä. 231 sivua. 17 euroa. KATT 2005

Joseph Ratzinger (Benedikt XVI): KALLAD TILL GEMENSKAP. Att förstå kyrkan idag. — 157 sidor. 20 euro. Catholica 1997.

Johannes Paavali II: LAHJA JA SALAISUUS. — Edenneen paavin kertomus omasta kutsumuksestaan. 131 sivua. KATT 2005.

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Lokakuu

Että kristityt eivät antaisi maaillustuneen yhteiskunnan masentaa itseään, vaan todistaisivat luottavaisesti uskostaan ja toivostaan.

Että kaikki kristityt antaisivat uskollisesti tukensa rukouksin ja lahjoin lähetystyölle.

Marraskuu

Että avioliittoon vihityt ottaisivat esikuvakseen sen esimerkin pyhyydestä, jota arkielämässään osoittavat monet avioparit.

Että lähetysmaiden papit tulisivat tietoisiksi tehtävästään tukea syntyperäisiä pappeja ja muita työntekijöitä.

Böne-apostolatet

Vi ber ...

Oktober

Att de kristna inte låter sig nedslås av angrepp från det sekulariserade samhället utan med förtröstan vittnar om sin tro och sitt hopp.

Att alla kristna troget ger sitt stöd åt arbetet för missionen både med förböner och gåvor.

November

Att de gifta som förebild tar de exempel på helighet, som i det dagliga livet visas av så många äkta par.

Att prästerna i missionsländerna blir medvetna om sin uppgift att alltid ge sitt stöd åt de infödda prästerna och övriga medarbetare.

Till Maria Rosenkransens drottning

Ingen bär någon plåga
som du inte redan burit,
du, de plågades tröst!
Ave Maria!

Alla sorgens kamrar
har du vandrat igenom
med smärtans svärd
i ditt hjärta.
Ave Maria!

Men dina tårars
kristall har redan fångat
vår förhoppnings gryningsljus,
ty allt blir bra,
även där döden
brett sin skugga.
Ave Maria!

När du går oss till mötes
med barnet i famnen
anar vi bävande
glädjens slutliga seger,
ty på fulländningens dag
skall lönen betalas
för lidandets skålar.
Ave Maria!

HELGA BLASCHKE-PÄL
UR HÄRDELINS MARIA-ANTOLOGI

Jumala, kaikkivaltias Isä, sinä olet vahvistanut meidät Poikasi ristin salaisuudella ja merkinnyt meidät hänen ylösnousemuksensa merkillä.

Suo palvelijoittesi kuoleman kahleista vapautuneina päästä osallisiksi valittujesi ikuisesta autuudesta.

Tätä pyydämme saman Herramme Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

MUKAELMA PÄIVÄN RUKOUKSESTA
YHDEN KUOLLEEN PUOLESTA (A)

Sunnuntait ja juhlapyhät

16.10. KIRKKOVUODEN 29. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 45:1,4-6
Ps. 96: 1+3,4-5,7-8,9-10ac. Ks 7b
2L 1 Tess. 1:1-5b
Ev. Matt. 22:15-21
Paavi Johannes Paavali II:n paaviksi valitsemisen vuosipäivä (1978).

23.10. KIRKKOVUODEN 30. SUNNUNTAI (II)
1L 2 Moos. 22:20-26
Ps. 18:2-3a, 3bc-4, 47+51ab. Ks 2
2L 1 Tess. 1:5c-10
Ev. Matt. 22:34-40
Kolehti kannetaan lähetystyön hyväksi.

30.10. KIRKKOVUODEN 31. SUNNUNTAI (III)
1L Mal. 1:14b - 2:2b,8-10
Ps. 131: 1, 2, 3
2L 1 Tess. 2:7b-9,13
Ev. Matt. 23:1-12

5.11. I:a KAIKKIEN POISNUKKUNEIDEN USKOVIIEN MUISTOPÄIVÄ, VAINAJIEN PÄIVÄ

6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, KAIKKIEN PYHIEN JUHLA, PYHÄINPÄIVÄ (IV)
1L Ilm. 7: 2-4, 9-14
Ps. 24: 1-2, 3-4ab, 5-6. Ks 6
2L 1 Joh. 3: 1-3
Ev. Matt. 5: 1-12a

Paholaisella on sielumme vain yksi ovi: tahto. Salaisia ovia ei ole. Eikä mikään synti ole synti, ellei tahto ole ollut siinä mukana. Muussa tapauksessa kyse on inhimillisestä heikkoudesta.

PYHÄ PIO
PIETRELCINALAINEN

Biskopskonferensen: Migration typiskt för vår tid säger biskoparna

I ett uttalande om migrationen från den Nordiska biskopskonferensen understryks vikten av att alla flyktingar och asylsökande tas emot med rättvisa och medmänsklig omsorg. Samtidigt tackar biskoparna de katoliker som kommit till de nordiska länderna för att de hjälpt till att bygga upp kyrkan här.

Uttalande om migrationen från Nordiska biskopskonferensen 15.9.2005

Migrationen är något typiskt för dagens globaliserade värld. Vi kan se den som ett tecken på Guds förutseende kärlek för att stärka solidariteten mellan folken världen över. Tack vare immigrationen har de lokala kyrkorna i våra Nordiska länder kunnat växa och förmedla Evangeliet till många människor i våra sekulariserade samhällen. Vi vill tacka de katoliker som har kommit från hela världen för att hjälpa oss att bygga upp vår Kyrka.

Enligt kyrkans sociallära ska de länder som tar emot invandrare och flyktingar behandla dem med rättvisa och kärlek. Under senare tid har dock vi biskopar noterat en rad alarmerande tecken i de Nordiska länderna: brist på generositet att ta emot flyktingar och asylsökande, ökande främlingsfientlighet, segregation etc. Vi vänder oss därför till alla människor av god vilja och manar dem att arbeta för ett öppet och välkomnande samhälle där alla människor möts av rättvisa och sann mänsklig omtanke.

Som katolska biskopar i norra Europa förpliktar vi oss att göra allt vi kan för att ge våra flyktingar den pastoral omsorg de behöver, på deras modersmål, när så behövs. Vi ber dem att hjälpa oss att tillsammans med katolskt troende oavsett bakgrund bygga en katolsk gemenskap.

Vi, de katolska biskoparna i de nordiska länderna, håller fast vid beslutet att inte ha några nationella församlingar, utan att genom våra präster erbjuda själavård på en rad olika språk. Det är vår förhoppning att skapa samarbete mellan våra lokala församlingar och de olika nationella grupperna med målet att bli det vi verkligen är: en helig, katolsk och apostolisk kyrka, där troende oavsett nationalitet och etnicitet är förenade till ett profetiskt tecken på det himmelska Jerusalem.

De katolska biskoparna i Norden

- + Anders Arborelius OCD, Stockholm
- + Johannes Gijsen, Reykjavik
- + Gerhard Goebel MSF, Tromsø
- + William Kenney CP, hjälpbiskop Stockholm
- + Czeslaw Kozon, Köpenhamn
- + Georg Müller SSCC, Trondheim
- + Gerhard Schwenzer SSCC, Oslo
- + Józef Wróbel SCJ, Helsingfors

Hiippakun

Lauantaina 24.9. hiippakunnan juhluvuoden viimeinen yhteinen pyhiinvaellus suuntautui lähes sadan uskovan vahvuksena Nousiaisiin, pyhän marttyyripiispa Henrikin ensimmäisen leposijan ääreen. Nousiaisten kirkossa, jossa pyhän Henrikin jylhää sarkofagia säilytetään kirkon kuoriosan edessä, kaikui oletettavasti pitkän tauon jälkeen jälleen gregoriaaninen kirkkolaulu suuren kiitollisuuden hengessä. Pyhiinvaellus huipentui nimittäin hartaaseen pyhään messuun ja sen jälkeiseen alttarin sakramentin palvontaan. Messun ja palvonnan jälkeen nautittiin vielä yhteinen, myöhäinen lounas Nousiaisten seurakuntatalolla. Julkaisemme seuraavassa piispamme Józef Wróbelin SCJ saarnan Nousiaisten messusta.

Rakkaat sisaret ja veljet!

Jolleikin meistä tämä pyhiinvaellus Nousiaisiin on jo kolmas juhluvuoden pyhiinvaellus. Ensimmäinen oli toukokuussa Roomaan. Toinen oli syyskuussa katedraaliimme Helsinkiin pyhän Henrikin reliikin äärelle. Nyt olemme Nousiaisissa paikalla, jonne Suomen ensimmäisen katolisen piispan reliikki aluksi laskeettiin.

Näissä pyhiinvaelluksissa näkyy erityinen symboliikka. Me emme tiedä, missä pyhä Henrik syntyi. Siksi emme myöskään voi vaeltaa hänen synnyinseudulleen. Varmasti tiedämme kuitenkin sen, missä on hänen piispanvirkan

ja lähetyksmandaattinsa alkuperä. Se on Roomassa. Hän on saanut nimityksensä suoraan tai epäsuorasti silloiselta paavilta. Siksi myös meidän pyhiinvaelluksellamme Roomaan oli useampia merkityksiä. Vierailimme pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin haudoilla. Ilmaissimme selvästi yhteytemme myös Pietarin seuraajan, paavi Benedictus XVI:n kanssa. Pyhiinvaelluksemme oli myös hiippakuntamme kiitollisuudenosoitus pyhälle Henrikille. Me ilmaissimme kiitollisuutemme maamme kristityksi tulemisestä ja paikalliskirkkomme perustamisesta.

Pyhä Henrik ei tietenkään ollut ensimmäinen kristitty

Nousiaisten keskiaikainen kirkko soveltuu hyvin myös katolisen messun viettoon. Hiippakunnan papiston lisäksi alttarilla oli Intian Bangaloren emeritusarkkipiispa Alphonsus Mathias (ks. yläkuva), joka oli Suomessa birgittalaisisair Theodoran hautajaisten johdosta.

nan pyhiinvaellus Nousiaisiin

Suomessa. Tästä huolimatta hänen saapumisellaan ei silti ollut pelkästään symbolista arvoa. Hänen saapumisensa merkitsi todellista alkua paikalliskirkolle, koska vasta oma piispa luo paikalliskirkon perustan. Kirkko ilman piispa tai pappia on – niin kuin Jeesus sanoo – lauma ilman paimenta (vrt. Matt. 9:36; Mark. 6:34). Paikalliskirkolla on juuri piispansa kautta, hänen apostolisen suksektion kautta, suora ja elävä side Jeesuksen Kristuksen apostoleihin, heidän uskoonsa ja papputeensa. Paikalliskirkolla on piispan paavillisen valtuutuksen kautta suora yhteys Pietarin seuraajan kirkkoon Roomassa. Kristus halusi Pietarin olevan kirkkonsa ”kallio”. Piispan saaman paavillisen valtuutuksen kautta paikalliskirkolla on oikeutus olla katolisen kirkon osa. Katekismuksessa sanotaan: ”Osakirkot ovat täydessä merkityksessä katolisia ollessaan yhteydessä erääseen niistä, Rooman kirkkoon, jolla on johtoasema rakkautta, sillä koko kirkon eli kaikkialla maailmassa elävien uskovien tulee välttämättä olla yksimielisiä tämän kirkon kanssa sen muita merkittävämmän johtajuuden vuoksi. Siitä lähtien kun lihaksi tullut Sana on tullut luoksemme, pitivät ja pitävät kaikki kristilliset kirkot kaikkialla Roomassa olevaa suurta kirkkoa ainoana perustanaan ja perustuksenaan, koska Herran lupauksen mukaan tuoneen vallat eivät ole sitä milloinkaan voittaneet.” (KKK 834)

Näitä lauseita ei ole kirjoitettu vain utelaita ihmisiä tai teologian opiskelijoita varten. Näillä teologisilla tosiasioilla on hyvin konkreettinen ja käytännöllinen merkitys paikalliskirkon elämän kannalta. Ensinnäkin: piispojen apostolisen suksektion ansiosta paikalliskirkolla ovat oikeat seitsemän sakramenttia, jotka Jeesus Kristus itse perusti ja antoi uskovilleen, jotta he uudistuisivat moraalisesti, pelastuisivat ja saavuttaisivat ikuisen autuuden. Toiseksi: piispojen apostolinen suksektion ja heidän elävä yhteytensä Pietarin seuraajan kanssa luovat edellytykset, että paikalliskirkko voi elää Jumalan ilmoituksen todellisuudessa eli evankeliumin ja tradition totuudessa. Katekismus opettaa siitä näin: ”Kristus, itse totuus, tahti säilyttää kirkon puhtaassa, apostoleilta periytyvässä uskossa. Niinpä hän teki kirkkonsa osalliseksi

omasta erehtymättömydestään. Yliluonnollisen uskontajunsa avulla Jumalan kansa pitää ehdottomasti kiinni uskosta kirkon elävän opetusviran johdolla.” KKK 889 ”Opetusviran täytyy varjella Jumalan kansa erehtymisiltä ja uskoa heikentäviltä tekijöiltä ja taata sille objektiivinen mahdollisuus tunnustaa alkuperäistä uskoa ilman erehdyksiä. Opetusviran pastoraaliseen tehtävään kuuluu valvoa, että Jumalan kansa pysyy totuudessa, joka tekee vapaaksi. Jotta paimenet voisivat täyttää tehtävänsä, Kristus on suonut heille uskon ja moraalien kysymyksissä erehtymättömyyden karisman”. (KKK 890) ”Virransa nojalla Rooman piispalla, piispainkollegion päällä, on tämä erehtymättömyys, kun hän kaikkien uskovien ylipaimenena ja opettajana [...] julistaa lopulliseksi jonkin uskoa tai moraalista koskevan opinkappaleen ... Kirkolle luvattu erehtymättömyys on olemassa myös piispakunnassa, kun se harjoittaa ylintä opetusvirkaansa yhdessä Pietarin seuraajan kanssa [...]”. (KKK 891)

Rakkaat kristityt, mielestäni meidän on ymmärrettävä entistä paremmin totuuden merkitys elämässämme. Meidän olisi myös opittava ymmärtämään se, miksi meidän ihmisen arvomme vaatii, että elämme ja toimimme totuudessa. Meidän on löydettävä se, miksi Jeesus Kristus sanoo

itsestään: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” (Joh. 14:6). Tähän liittyen on ymmärrettävä, että ilman totuutta ei voi olla yhteyttä Jumalaan (KKK 24652466, 2470) ja että sen hylkääminen, minkä tietää totuudeksi, merkitsee saatavan kuuntelemista ja sille alistumista.

Rakkaat sisaret ja veljet, pyhiinvaelluksillamme olemme vierailleet myös pyhän Henrikin reliikin äärellä. Näin olemme halunneet osoittaa sille kuuluvaa kunnioitusta. Mutta ei ainoastaan sitä. Tämä pyhiinvaellus osoitti selvästi, että pyhä Henrik on säilynyt mielissämme ensimmäisenä katolisena piispana, joka perusti paikalliskirkkomme osaksi universaalia kirkkoa. Tämä reliikki pysyy todisteena katolisuudestamme ja elävästä siteestämme apostoleihin. Samalla tämä pyhän Henrikin reliikki, joka kantaa marttyyriin verta, ovat meille pysyvä muistutus siitä, että emme antaisi ensimmäisen piispamme lähetysspoonnistelijan ja marttyyrikuoleman valua hukkaan, vaan hänen esimerkinsä mukaisesti pysyisimme aina apostolien opissa, välittäisimme uskomme seuraaville sukupolville ja pysyisimme uskollisina Pietarin seuraajalle! Tästä reliikistä kaikuu pyhän Henrikin kehoitus, sama kehoitus, jonka jo pyhä Paavali osoitti filippiiläisille: ”Kun pysytte elämän sanassa, [ja] minä voin Kristuk-

sen tulemisen päivänä ylpeillä siitä, että en turhan vuoksi ponnistellut ja nähnyt vaivaa.” (Fil. 2:16)

Rakkaat sisaret ja veljet, nyt olemme tulleet tänne Nousiaisiin, pyhän Henrikin ensimmäisen sarkofagin äärelle ja Suomen ensimmäisen äitikirjon paikalle. Sarkofagi on ollut tyhjä jo useiden vuosisatojen ajan. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö sillä olisi merkitystä meille. Myös se on meille pyhä esine, joka muistuttaa meitä pyhästä Henrikistä, erityisesti hänen lähetystyöstään ja marttyyriudesta. Mutta tällä sarkofagilla on myös symbolinen merkitys. Niin kuin jokainen ruumisarkku, myös tämä muistuttaa ihmisen rajallisuudesta ja katoavaisuudesta. Siinäkin tapauksessa, että pyhän Henrikin luita ei olisi siirretty täältä, ei sarkofagissa silti olisi tänään paljon jäljellä. Mutta hänen sanansa ja uskonsa pysyvät. Hän laski perustuksen ja monet ovat vuosisatojen ajan rakentaneet sille, mutta Jumala on antanut voiman, niin kuin pyhä Paavali sanoo: ”Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädestä, hän suo kasvun. [...] Me olemme Jumalan työvereitua, te olette Jumalan peltua ja Jumalan rakennus.” (1. Kor. 3:6-9)

Rakkaat sisaret ja veljet! Antakaamme näiden pyhän Paavalin sanojen läpäistä meitä, erityisesti täällä pyhän Henrikin tyhjän sarkofagin edessä. Hän on monien Jumalan työtoverien kanssa rakentanut kirkkoa, joka on myös Jumalan kirkko; me kaikki kuulumme hänen kirkkoonsa; me kuulumme Hänelle. Antakaamme siis Pyhän Hengen johtaa meitä, antakaamme Jumalan armon vaikuttaa meissä, antakaamme Jumalan Sanalle, sakramenteille ja kirkon opetukselle niille kuuluva asema elämässämme. Se on aidoin ja kaunein kunnianosoituksemme paikalliskirkkomme perustajalle.

Viettäessämme ensimmäisen piispamme Suomeen saapumisen juhlavuotta, emme saa unohtaa kaikkia niitä muita piispoja ja pappeja, jotka ovat tehneet työtä tällä Jumalan pellolla ja kantaneet huolta ihmisten pelastumisesta. Rukoilkaamme heidän puolestaan. Rukoilkaamme myös rohkeutta ja sisäistä vahvuutta niille, jotka Jumala on lähettänyt nykyisiä sukupolvia varten ja jotka näkevät vaivaa kirkkomme eteen. Rukoilkaamme jatkuvasti myös maamme tulevien Jeesuksen Kristuksen palvelijoiden puolesta, rukoilkaamme siis hyviä hengellisiä kutsumuksia paikalliskirkkomme. Aamen.

+ JÓZEF WRÓBEL SCJ
HELSINGIN PIISPA

Vakio-ohjelma

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6824040, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl) 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukorukous; pe 17.30 adoraatio. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu, Su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit; 11.30 messu (1. su ruotsiksi; 2. su englanniksi; 3. su suomeksi/vietnamiksi, 4. su englanniksi, 5. su saksaksi), kirkkokahvit; 18.00 iltamessu. Ma 13.30 messu; ti, to, pe 18.00 iltamessu; ke 7.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukorukous tai vesper. To ja kk 1. pe adoraatio. Rippitilaisuus: ti ja la 17.30-18.00 tai sopimuksen mukaan.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English, ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä/daily Masses in Finnish in generally: ma/Mon 18.00 (sisarten kappelissa/sister's Chapel), ti/Tue 7.00, ke/Wed 18.00, to/Thu 7.00, pe/Fri 7.00, la/Sat 8.00. Poikkeukset seurataa kirkon ilmoitustaululta (Check please schedule at the board of information or at the website: olavi.catholic.fi).

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. **19.9. alkaen remontin loppuun saakka arkimesse klo 18.00.** Ke 18.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi jokapäivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saatavat aiheuttaa muutoksia arkimessejen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe@catholic.fi, kotisivu perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu. Ke, la 19.30 neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.00, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.45 lat/engl 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu.

17.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa.

18.10. ti 14.00 seniores: messu ja kokous.

22.10. la 9.30 retretti seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu.

23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu.

25.10. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu.

29.10. la 10.00 lauantaikurssi englantilaisessa koulussa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu.

30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu.

01.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa.

05.11. la 9.45 messu ranskaksi ja uskonnonopetus 11.00 vainajien päivän messu, 13.00 rukoushetki Hietaniemen ortodoksisella hautausmaalla, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu.

06.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu.

----- Diaspora -----
Porvoo: 16.10. su 16.00 messu, 20.11. su 16.00 messu
Tikkurila: 23.10. su 16.00 messu, 27.11. su 16.00 messu

Pyhän Marian seurakunta

16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.30 ruusukorukous/Holy Rosary, 10.00 päämessu, 11.30 messu suomeksi/vietnamiksi, 18.00 iltamessu

22.10. la 18.00 aattomessu

23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 päämessu (RADIOMESSU -suora lähetys), 12.00 messu englanniksi/ Mass in English, 18.00 iltamessu

29.10. la 10.00 lauantaikurssi suomeksi ja ruotsiksi Englantilaisella koululla, 11.00 ruusukorukous, 18.00 aattomessu

30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 9.30 ruusukorukous/ Holy Rosary, 11.00 päämessu, 11.30 messu saksaksi/ Messe auf Deutsch, 15.00 messu Karjaalla, 18.00 iltamessu

5.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 messu suomeksi. Vahvistusopetus seurakuntasalissa messun jälkeen. 18.00 aattomessu

6.11. kaikkien pyhien juhla: 10.00 päämessu, 11.30 messu ruotsiksi/ mässa på svenska, 14.00 messu Lohjalla, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----
Karjaalla 30.10. su messu 15.00 Pyhän Katariinan kirkossa
Lohjalla 6.11. su messu 14.00 Pyhän Laurin kirkossa
Forsassa 27.11. su messu 16.00 Ev.lut. srk-talon kappelissa

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

18.10. ti 19.00 informaatiokurssi

23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

29.10. la 10.00 messu Ahvenanmaalla

30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

5.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä, vainajien päivä: 10.30 kaikkien poisnukkuneiden muistopäivän messu, 11.45 rukoushetki hautausmaalla

6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, kaikkien pyhien juhla, pyhäinpäivä: 10.30 juhlamessu, 18.30 Mass in English

11.11. pe 17.00 katekeesi Porissa, 18.00 pyhä messu Porissa
12.11. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu

----- Diaspora -----

Ahvenanmaa: la 29.10. klo. 10.00
Pori: pe 11.11. klo 17.00 katekeesi, 18.00 pyhä messu

Miestenpiiri kokoontuu iltamessun jälkeen kuukauden ensimmäisenä tiistaina.

Teologinen opintopiiri kokoontuu iltamessun jälkeen kuukauden 3. tiistaina.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.00 ruusukorukous, 10.30 päämessu, 16.00 messu Mikkelissä

18.10.-26.10. seurakunnan matka Barcelona - Lourdes

23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 ruusukorukous, 10.30 päämessu

27.10. to 14.00 seniorien kokous

29.10. la uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa

30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.00 ruusukorukous, 10.30 päämessu, 16.00 messu Kuopiossa

5.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä 10.30 messu

6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, kaikkien pyhien juhla: 9.45 ruusukorukouspiiri, 10.30 juhlamessu

----- Diaspora -----
Kitee: 14.10., 11.11., 2.12. pe 18.00 messu (Ev.lut. kirkko, Savikontie 5)
Joensuu: 15.10., 12.11. (huom. tsasou-nassa), 3.12. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu (Ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32)
Varkaus: 15.10., 12.11., 3.12. la 16.00 messu (Ort. kirkko, Taipaleentie 26)
Mikkeli: 16.10., 13.11., 4.12., su 16.00 messu (Ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20)

Savonlinna: 29.10., 26.11., 10.12. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu (Ort. rukoushuone, Erkonkatu 11)

Kuopio: 30.10., 27.11., 11.12. su 16.00 messu (Ort. tuomiokirkon srk-Sali, Snellmaninkatu 8)

Lasten uskonnonopetus syksyllä 2005: 19.11., 17.12.

Seniorit: 27.10., 17.11., 15.12.

Mass in English: 16.11.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

18.10. ti pyhä evankelista Luukas, juhla: 18.00 juhla messu ja sairaiden voitelu, juhla seurakuntasalissa

22.10. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa

23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/ Mass in English

30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/ Mass in English

5.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä, vainajien päivä: 10.30 messu poisnukkuneiden uskovien puolesta, 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa

6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, kaikkien pyhien juhla, pyhäinpäivä: 10.30 päämessu, 15.00 messu Hämeenlinnassa, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

Huom! arkipäivän messu julkisivuremontin vuoksi klo 18.00!

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

18.10. ti pyhä evankelista Luukas, juhla: 18.00 juhla messu ja sairaiden voitelu, juhla seurakuntasalissa

22.10. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa

23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/ Mass in English

30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/ Mass in English

5.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä, vainajien päivä: 10.30 messu poisnukkuneiden uskovien puolesta, 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa

6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, kaikkien pyhien juhla, pyhäinpäivä: 10.30 päämessu, 15.00 messu Hämeenlinnassa, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

12.11. la 9.30 katekeesi, 14.00 perhemes-
su

----- Diaspora -----
Hämeenlinna: su 6.11.; 4.12. klo 15.00
(Matti Alangon katu 11)
Lapua: la 22.10.; 5.11.; 3.12. klo 9.00,
huom. la 19.11. klo 13.00, ma 26.12. klo
9.00
Pietarsaari: la 22.10.; 5.11.; 3.12. klo
12.00, huom. su 13.11.; 18.12. klo 12.00,
ma 26.12. klo 12.00 (Kappellitie 5)
Vaasa: 22.10.; 5.11.; 19.11.; 3.12. klo
16.00, huom. ma 26.12. klo 16.00 (Kou-
luku 45)

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

13.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukoru-
kous
16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 18.00
iltamessu
20.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukoru-
kous
23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 18.00
iltamessu
27.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukoru-
kous
30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 11.00
päämessu
3.11. to 18.00 iltamessu
4.11. kuukauden 1. perjantai: 18.00 pyhä
messu ja adoraatio
6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, kaikki-
en pyhien juhla, pyhäinpäivä: päämessu
11.00
10.11. to pyhä Leo suuri, paavi ja kirkon-
oppettaja, muistopäivä: 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----
Hamina: su 23.10, 27.11. klo 11.00 (Ev.lut
srk-keskuskassa, Mannerheimintie 12)
Lahti: la 5.11., 3.12., klo 16.00 (Ort. kirkon
srk-salissa)
Lappeenranta: su 16.10., 20.11., 18.12.
klo 12.00 (Ort. kirkossa)

Uskonnonopetus:
Lahti: la 5.11., 3.12. klo 14-16 (Ort. kirkon
tiloissa)
Kouvola: la 12.11., 10.12. klo 11-13 ja
messu klo 13.00

Pyhän Ursulan seurakunnassa syys-
talkoot 15.10. klo 12. Ottakaa kaik-
ki tarpeelliset työvälineet ja kesti-
eväät grillijuhlaa varten. TERVE-
TULOA!

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

14.10. pe 18.00 pyhän sakramentin pal-
vonta, 18.30 iltamessu
15.10. la 11.00 uskonnonopetus koululai-
sille
16.10. kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.00
Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00
messu Torniossa
21.10. pe 18.00 pyhän sakramentin pal-
vonta, 18.30 iltamessu
22.10. la 11.00 uskonnonopetus koululai-
sille
23.10. kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00
Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00
messu Raahessa
28.10. pe 18.00 pyhän sakramentin pal-
vonta, 18.30 iltamessu
29.10. la 11.00 uskonnonopetus koululai-
sille
30.10. kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.00
Mass in English, 11.00 päämessu
4.11. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 iltamessu
5.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovi-
en muistopäivä, vainajien päivä: 11.00
rukoushetki hautausmaalla
6.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai, kaikki-
en pyhien juhla, pyhäinpäivä: 10.00 Mass
in English, 11.00 päämessu, 17.00 mes-
su Torniossa

----- Diaspora -----
Torniossa: 16.10.; 6.11. klo 17.00
Raahessa: 23.10. klo 17.00
Rovaniemellä: 9.10. klo 17.30

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09)
2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti
katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.
katekeettinenkeskus.fi

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki.
Puh. 0208350751, fax 09-61294770. Säh-
köposti info@catholic.fi. Kotisivu
www.catholic.fi

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-
335793, fax 019-335892.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-
61206711, fax 09-61206710. Email:
kirjasto@studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaisin ja tors-
taisin klo 10 - 16 sekä keskiviikkoisin klo
10 - 18.

Kappelissa vietetään messua loka-
kuun alusta lähtien tavallisesti maanan-
taina, perjantaina ja lauantaina klo 12.00.
Muutoksista ja erilaisista tapahtumista
pyritään ilmoittamaan Fideksessä. **EI
MESSUA** perjantaina 7.10 eikä maanan-
taina 17.10.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-
1357998, fax 09-68423140. Sähköposti
info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ellei muuta mainita, kokous pidetään Stu-
dium Catholicumissa, Ritarik. 3b A, Hel-
sinki. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille.

I fall annat ej nämns samlas vi i Studi-
um Catholicum, Riddareg. 3b A, Helsing-
fors. Möten är öppna för alla.

Ohjelma syyskaudella 2005
Verksamhetsplan för hösten 2005

Torstaina 20.10. klo 18.30 Professor Hol-
ger Weiss: "En svar men nödvändig dia-
log: islam och kristendom"/ Professori
Holger Weiss: "Vaiketa mutta tarpeellinen
dialogi: islam ja kristinusko"

Torstaina 17.11. klo 18.30 Prha Mahanu-
an, theravada thai munkki kertoo budd-
halaisuudesta thai-kielillä, tulkataan
suomeksi/ Prha Mahanuan, theravada
thai munk berättar om buddhismen på
thai-språket, tolkas på finska

Torstaina 15.12. klo 18.30 Maallikkofo-
rum kokoontuu ja vietämme joulujuhlaa vu-
oden päätteeksi/ Lekmannaforum möter
igen och vi slutar året med julfesten. Or-
jan Ekman, samordnare vid hjäl- och
bistandsorganisationen Individuell Män-
niskohjälp inleder med temat "Lekman i
Sverige idag"/ Orjan Ekman alustaa ai-
heesta "Maallikko Ruotsissa tänään".
Heimo Langinvainio kääntää ja johtaa
keskustelua suomeksi.

Catholic Students' Club

Welcome to the **Rosary and Holy Mass**
(Latin/English) in St. Henry's Cathedral on
the following Tuesday evenings at 18.00:
25.10.&8.11. etc. For students and young
adults and anyone interested in the Cat-
holic Faith.

Karmeliittamaallikot

Hiljainen rukous (klo 17.00-17.30) ja **ves-
per** (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän
Henrikin katedraalin sakramenttikappelis-
sa. Tervetuloa!

Kirjallisuuspiiri

Lukuhaluisten maallikoiden joukko ko-
koontuu jälleen Studium Catholicumissa,
Ritarikatu 3b A 3.krs. klo 18.30 seuraavana
päivinä:
Tiistai 15.11. Tito Colliander: Ristisaatto
Torstai 8.12. Niko Kazantzakis: Pyhä köy-
hyys
Huomioikaa päivät ja tervetuloa!

Maallikkofransiskaanit OFS

Kuukausittainen kokouksemme on avoin
kaikille kiinnostuneille, joilla on hyvä tah-
to. Kokouspaikka Pyhän Marian srk-sali,
Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Päivä: kes-
kiikko. Aika kello 17-19. Jokaisen koko-
uksen alussa on liturgisen vuoden mu-
kainen fransiskaaninen hetkirukous ja
info. Ilta päättyy rukouksiin.

Ke 19.10. klo 17-19 alustus ja keskuste-
lu: Haavoittunut parantaja ja toivon merk-
ki - EUFRA 2005:n eväät kaikille maalli-
koille

Ke 16.11. klo 17-19 ensin joulukorttien al-
lekirjoitukset ja sitten alustus ja keskus-
telu: Mitä minulle merkitsee olla rajatto-
man arvokas hengellinen olento?

Ke 14.12. klo 17-19 alustus ja keskuste-
lu: Miten osoitamme olevamme Kristuk-
sen veljiä ja sisaria?

Tammikuussa emme kokoontu.

Vuoden 2006 ensimmäinen kokous on
keskiviikkona 15.2. klo 17-19.

Maanantaiklubi

Maanantaiklubi kokoontuu Pyhän Marian
seurakuntasalissa maanantaisin klo
14.00. Messu ennen kokoontumista klo
13.30. Kaikki ovat tervetulleita!

17.10. Rauni Vornanen: Kaksi luosta-
ria vailla vertaa - Vanha Valamo ja Mete-
ora.

24.10. Rakkauten lähetyssisarret ru-
koilevat kanssamme ruusukkoa.

31.10. Toimintapäivä.

7.11. Isä Frans Voss SCJ: "Oi niitä ai-
koja".
14.11. Sisar Theresa Jezl CPPS ker-
too sapattivuodestaan.
21.11. Ei maanantaiklubia eikä mes-
sua.

Pyhän Henrikin Seura

RETRETTI: Pyhän Henrikin Seura järjes-
tää retretin lauantaina 22.10.2005 klo 9.30
- 15.30 Pyhän Henrikin seurakuntasali-
ssa aiheesta Viimeiset tapahtumat. Retre-
tin johtaa isä Marino Trevisini. Hinta 10
euroa sisältää lounaan ja kahvitarjoilun.
Ilmoittautumiset 18.10. mennessä Pyhän
Henrikin pappilaan, puh. 682 4040. Ter-
vetuloa!

Rakkauten lähetyssisarret

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä
messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa!
Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh.
09-3403795.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat pääasiallisesti P.
Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2,
joka kuukauden 3. tiistai.

Aloitusaikamme ovat muuttuneet: Ilta
alkaa messun vietolla P. Marian kirkossa
klo 18.00. Lokakuussa ja toukokuussa
messua edeltää ruusukorukous klo
17.30 alkaen. Aloitamme siis varsinaisen
teresaillon klo 18.30.

Jäsenmaksun (10 euroa) voit vaivatto-
mmin maksaa suoraan rahastonhoita-
jalle kokouksissa, tällöin ei synny pank-
kikuluja maksajalle eikä yhdistykselle.
Toki voit maksaa myös pankin välityksel-
lä, tili on 127130-82960, saajana Teresa
ry.

OHJELMA SYYSKAUDELLA 2005

Lokakuussa meillä on teatteri-ilta, josta
tiedotetaan myöhemmin.

1.10. lauantai Vieraillemme karmeliitta-
luostarissa Myllyjärvellä, missä vietäm-
me Teresa-messua klo 18 ja sen jälkeen
seurustelemme sisarien kanssa.

18.10. tiistai Esitelmä: Salme Bloms-
ter, kouluttaja ja terapeutti, puhuu ai-
heesta "Kieltäkö usko tunteet?"; kes-
kustelua.

15.11. tiistai Messussa muistamme
edesmenneitä tereseja. Esitelmällä
Marja Kuparinen kertoo syksyn kirjau-
tuuksista; keskustelua.

19.11. lauantai Joulumyyjäisten pystytys-
tä seurakuntasalissa klo 13 - 17.

20.11. sunnuntai Joulumyyjäiset pää-
messun jälkeen klo 11.15 - 14.30 seura-
kuntasalissa.

29.11. tiistai Vietämme joulujuhlaa. Tuot-
han pienen lahjan mukanas!

Teresa ry on Helsingin molempien kato-
listen seurakuntien yhteinen yhdistys. Toi-
mimme pääkaupunkiseudulla Pyhän
Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien
karitatiivisen työn hyväksi järjestämällä
myyjäisiä, joiden tuotosta luovutamme
kirkkoherrojen jaettavaksi avustuksia van-
husten, sairaiden ja lasten tarpeisiin,
sekä tuemme nuorten toimintaa. Yhdis-
tyksellä on myös tärkeä tehtävä katolisen
identiteetin vahvistamisessa ja sen vuoksi
esitelmä- ja keskusteluilat muodosta-
vat laajan osan toiminnastamme. Terve-
tuloa mukaan toimintaan.

**Seriorien kokous
Pyhässä
Henrikissä
tiistaina 18.10
klo. 14.00: pyhä
messu ja kokous.**

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoi-
tukset seuraavaan lehteen ajalle
4.11.-27.11. on toimitettava viimeis-
tään 21.10. mieluiten sähköpostitse
osoitteeseen

info@catholic.fi

**Säilytä aina tärkeistä aineistosta
kopio itselläsi!**

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja
muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for wed-
dings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Piispainsynodi alkoi

Kaikkien aikojen laajin synodi

Lokakuun alussa alkanut piispainsynodi on yhdestoista yleinen piispainsynodin kokous nykymuotoisen piispainsynodin historiassa, joka sai alkunsa paavi Paavali VI:n päätöksellä syyskuun 15. päivänä vuonna 1965. Synodin pysyvä pääsihteeri, arkkipiispa Nikola Eterovic muistutti synodin isä kokouksen alla siitä, että sen on tarkoitus olla kollegiaalisen päätöksenteon väline maailman katolisten piispojen kesken. Synodin hedelmiksi voidaan laskea esimerkiksi Katolisen kirkon katekismuksen valmistaminen sekä kirkon yhteiskunnallisen opetuksen ja katekismuksen kompendiumien julkaiseminen. Myös kansainvälinen teologinen komissio on saanut alkunsa piispainsynodista.

Tämäkertaiseen synodiin osallistuu noin 256 piispaa, jotka ovat kotoisin 118 maasta. 177 edustaa piispainkokouksia, 39 on paikalla virkatehtäviensä johdosta ja 40 on paavin itsensä valitsemia. Joukko jakautuu kahdeksaan idän kirkkojen patriarkkaan, 55 kardinaaliin, 82 arkkipiispaan, 123 piispaan ja 12 sääntökuntalaiseen. Euroopasta tulee 95, Afrikasta 50, Amerikoista 49, Aasiasta 44 ja Australian ja Oseanian alueelta 8 edustajaa. Paikalla on lisäksi 32 asiantuntijaa ja 28 auditoria sekä "veljellisiä edustajia" muista kristillisistä yhteisöistä, mm. Konstantinopolin ekumeenisesta patriarkaatista, Moskovan patriarkaatista ja Anglikaanisesta yhteisöstä.

Synodissa käytetään virallisesti kuutta kieltä: latinaa, italiaa, ranskaa, espanjaa, englantia ja saksaa. Osa synodin toiminnasta tapahtuu eriytetysti näissä kieliryhmissä.

Piispainsynodi päättyy lokakuun 22. päivänä. Siihen mennessä pidetään yhteensä 23 yleistapaamista sekä 7 työryhmätapaamista. Ensimmäistä kertaa kuuluu jokapäiväiseen ohjelmaan myös yhden tunnin mittainen vapaan keskustelun aika, johon myös paavi osallistuu. Näistä keskusteluista ei julkisuuteen anneta kuin lyhyt yhteenvedo.

Synodin asialistalla keskeisen sijan näyttävät saavan seuraavat teemat: kommuunin jakamisen edellytykset eikatoilaisille, liturgian vieton arvokkuus, palveluksen asenteen kasvattaminen.

KATT/VIS/CWNEWS

Yläkuva: Pyhä isä Benedictus XVI synodin isien ympäröimänä synodin avajaismessussa 2.10.

Kuva oikealla: Pyhä isä synodin istunnossa yhdessä liturgiakongregation prefektin, kardinaali Francis Arinzen kanssa.

Synodin tapahtumia voi seurata päivittäin Vatikaanin verkkosivuilta www.vatican.va. Pääsivun ylälaidassa on piispainsynodin linkki.

Påvens predikan som inledde synoden om eukaristin

Benedikt XVI predikan i mässa i Peterskyrkan 2 oktober 2005 som inledde biskopssynoden om eukaristin (biskopssynodens elfte ordinarie församling).
Läsningar: 27 söndagen (B): Jes 5:1-7, Ps 80, Fil 4:6-9, Matt 21:33-43.

Läsningarna ur profeten Jesajas bok och ur evangeliet tecknar denna söndag inför våra ögon en av den heliga skriftens stora bilder: vinrankan. Brödet står i bibeln för allt det som människan behöver för sin vardag. Vattnet gör jorden fruktbar och är den grundläggande gåvan som gör livet möjligt. Vinet däremot är ett uttryck för att skapelsen är underbar och ger oss en fest där vi går utöver vardagens gränser: vinet "glädjer människans hjärta". Så har vinet och därmed vinrankan också blivit en bild av kärleken, där vi kan erfara smaken av Gud. Därför börjar läsningen ur profetens bok som en sång om kärlek. Gud har en vingård – en bild av hans kärlekshistoria med mänskligheten, av hans kärlek till Israel, som han har utvalt. Inför dessa läsningar är den första tanken: Gud har skapat människan till sin avbild och har gett henne förmågan att älska och att älska honom, sin skapare. Med kärlekssången hos Jesaja vill Gud tala till sitt folks hjärta – och till var och en av oss. "Jag har skapat dig till min avbild", säger han till oss. "Jag är kärleken, och du är min avbild i den mån kärlekens strålgång strålar i dig, i den mån du svarar mig med kärlek". Gud väntar på oss. Han vill bli älskad av oss. En sådan maning kan inte annat än gripa vårt hjärta. I denna stund då vi firar eukaristin för att inleda synoden om eukaristin kommer han till oss, till mig. Skall han finna ett svar? Eller skall det gå med oss som med vingården, om vilken Jesaja säger: "Han väntade sig söta druvor, men vingården gav honom sura" (Jes 5:2). Vårt kristna liv är kanske ofta mer sura än söta druvor: självmökan, konflikt, likgiltighet.

Så leds vi automatiskt över till den andra grundläggande tanken i dagens läsningar. De talar först och främst om att Guds skapelse är och om att han har valt ut oss, söker oss och älskar oss. Men de talar också om den historia som följer: om människans misslyckande. Gud hade planterat ädelt vin och ändå får han sura druvor. Vad är dessa sura druvor? De söta druvor som Gud förväntade sig, säger profeten, bestod av rättvisa och rättfärdighet. De sura druvorna är våld, blodutgjutelse och förtryck, som gör att folk suckar under orättvisans ok. I

evangeliet förändras bilden. Druvorna är söta, men vingårdsarbetarna behåller dem för sig själva. De vill inte överlämna dem till ägaren. De misshandlar och dödar hans budbärare och dödar hans son. Deras skäl är enkelt: de vill själva göra sig till ägare och tar över det som inte är deras. I gamla testamentet står anklagelsen om social orättvisa i förgrunden, anklagelsen om att människans föraktar människan. Men i bakgrunden syns det att när man föraktar Torah, den lag som Gud har gett, föraktar man Gud själv: man vill bara njuta av sin egen makt. Denna aspekt blir tydlig i Jesu liknelse. Vingårdsarbetarna vill inte ha någon över sig. Dessa vingårdsarbetare är en spegel också för oss. Skapelsen har anförtrotts åt oss människor, och vi har tagit över den. Vi vill härska över den själva och ensamma. Vi vill äga världen och vårt eget liv utan begränsningar. Gud är i vägen. Antingen gör man om honom till en from fras eller så förnekas han helt och hållet och utvisas från det offentliga livet så att han blir meningslös. Den tolerans som tillåter Gud som en privat åsikt men vägrar släppa in honom i det offentliga, i den verkliga världen och i vårt liv, det är ingen tolerans utan hyckleri. Men där människor gör sig till ende here över världen och sin egen ägare, där kan det inte finnas någon rättvisa. Där kan bara maktens och särintressens godtycke dominera. Vist kan kan köra ut Sonen från vingården och döda honom för att egoistiskt njuta jordens frukter på egen hand. Men då förvandlas vingården snart till en vildmark som trampas av vildsvin, som psalmen säger (Ps 80:14).

Så när vi fram till den tredje beståndsdelens i dagens läsningar. I både gamla och nya testamentet säger Herren att han skall döma den otrogna vingården. Den dom som Jesaja förutspådde förverkligades i de stora krigen genom assyrier och babylonier. Den dom som Herren Jesus förkunnar syftar främst på Jerusalems förstörelse år 70. Men hotet om domen gäller oss också, kyrkan i Europa, Europa och hela västerlandet. Med detta evangelium ropar Herren också i våra ögon de ord som han i Uppenbarelsebooken riktar till kyrkan i Efesos: "Annars kommer jag till dig

och flyttar bort ditt lampställe, om du inte omvänder dig" (Upp 2: 5). Också vi kan berövas ljuset, och vi gör bäst i att låta denna förmaning eka med hela sitt allvar i vår själ, samtidigt som vi ropar till Herren: "Hjälp oss att omvända oss! Ge oss alla nåden i en verklig förnyelse! Låt inte ditt ljus slockna mitt ibland oss! Stärk du vår tro, vårt hopp och vår kärlek, för att vi skall kunna bära god frukt!"

Men här frågar vi oss: "Men finns det inget löfte, inget tröstande ord i dagens läsning och evangelium? Är hotet det sista ordet?" Nej! Löftet finns, och det är det sista viktiga ordet. Vi hör det i halleluja-versen, som hämtats från Johannesevangeliet: "Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt" (Joh 15: 5). Med dessa Herrens ord illustrerar Johannes hur historien om Guds vingård verkligen fortsätter. Gud misslyckas inte. Till slut segrar han, segrar kärleken. En förklädd anspelning på detta finns redan i de sista orden av evangeliets liknelse om vingården. Också där är sonens död inte slutet på historien, även om fortsättningen inte berättas direkt. Men Je-

sus uttrycker denna död med en ny bild som lånats av en psaltarsalm: "Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten..." (Matt 21:42; Ps 118:22). Ur Sonens död springer livet fram, en ny byggnad uppstår, en ny vingård. Han som förvandlade vatten till vin i Kana har förvandlat sitt blod till den sanna kärlekens vin, och så förvandlar han vinet till sitt blod. I nattvardssalen föregrep han sin död och förvandlade den till självutgivelse, till en radikal kärleksgärning. Hans blod är en gåva, det är kärlek, och därför är hans blod det sanna vin som skaparen väntade på. På så sätt har Kristus själv blivit vinrankan, och denna vinranka bär alltid god frukt: hans kärlek till oss är närvarande och okrossbar.

Så mynnar dessa ord till slut ut i eukaristins mysterium, där Herren ger oss livets bröd och sin kärleks vin och bjuder in oss till den eviga kärlekens fest. Vi firar eukaristin medvetna om att dess pris var Sonens död, offret av hans liv, som fortsätter att vara närvarande i eukaristin. Varje gång vi äter av detta bröd och dricker av denna kalk förkunnar vi Herrens död tills dess

han kommer, säger Paulus (1 Kor 11:26). Men vi vet också att ur denna död springer livet fram, för Jesus har förvandlat den till en offergest, till en kärleksgärning, och så har han förändrat den på djupet: kärleken har besegrat döden. I den heliga eukaristin drar han alla till sig från korset (Joh 12:32) och gör oss till grenar av den vinranka som är han själv. Om vi är förenade med honom, då skall också vi bära frukt, då skall också vi inte längre bära sura druvor som självtillräcklighet och missnöje med Gud och med hans skapelse, utan söta druvor som glädje i Gud och kärlek till nästan. Vi ber Herren ge oss sin nåd, för att vi under synodens tre veckor inte bara skall säga vackra ord om eukaristin, och för att vi framför allt skall leva av dess kraft. Vi ver om denna gåva genom Maria, kära synodfäder. Jag hälsar på er med stor kärlek tillsammans med de gemenskaperna som kommer från och företräder. Må vi kunna hjälpa världen att i Kristus och med Kristus bli Guds fruktbara vinranka. Amen.

ÖVERSÄTTNING AV
VATIKANRADION

Rukous synodin onnistumisen puolesta

Epävirallinen käännös

Herra Jeesus Kristus, sinä olet Jumalan rakas Poika, jota Isä on käsenyt meidän kuunnella. Vuodata valosi kirkkosi ylle, jotta se ei pitäisi mitään pyhempänä kuin sinun sanasi kuuntelemista ja sinun seuraamista. Sinä olet ylin Paimen ja sielujen Hallitsija. Katso siksi kirkkosi paimenten puoleen, jotka näiksi päiviksi ovat kokoontuneet synodiin pyhän Pietarin seuraajan kanssa. Pyydämme sinua pyhittämään heidät totuudessa ja vahvistamaan heitä uskossa ja rakkaudessa.

Herra Jeesus Kristus, lähetä rakkauden ja totuuden Henkesi synodin piispojen ja kaikkien niiden päälle, jotka avustavat heitä täyttämään tehtävänsä. Tee heistä yhä uskollisempia kuulemaan, mitä Henki sanoo heidän paikalliskirkkoilleen. Innosta heidän sielujaan ja opeta heille totuutta saman Pyhän Hengen kautta. Puhdistukoot uskovat paikalliskirkkoissaan heidän työnsä kautta ja vahvistukoot hengessä, jotta he voisivat yhä paremmin seurata evankeliumia, jonka kautta sinä annat pelastuksen, ja jotta he voisivat tehdä itsensä elävän uhrin taivaalliselle Isälle.

Olkoon Maria, Jumalan ja kirkon pyhä Äiti piispojen tukena näinä päivinä, niin kuin hän avusti apostoleita yläsalissa. Rukoilkoon hän äidillisesti huolehtien heidän puolestaan, jotta heidän keskuudessaan vallitsisi veljellinen yhteys, joka sallii heidän tyyneesti näinä päivinä iloita menestyksestä ja rauhasta sekä ajan merkkejä tulkiten ylistää armeliaan Jumalan, historian Herran, suuruutta Pyhän Kolminaisuuden, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, kiitokseksi ja kunniaksi. Amen.

Pelastuksen siemen

Riemuvuoden 2000 päätapahumiin kuului ekumeeninen jumalanpalvelus, jossa muistettiin sitä joukkoa 1900-luvulla eläneitä miehiä ja naisia, jotka uskollisina Kristukselle kuolemaan saakka ovat todistaneet Herransa ylösnousemuksesta ja Hänen toivon ja rakkauden sanomastaan.

Joidenkin arvioiden mukaan heitä oli ainakin kaksi kertaa enemmän kuin kaikkina aikaisempina vuosisatoina yhteensä. Yksi heistä on San Salvadorin arkkipiispa Oscar Romero, joka koki marttyrikuoleman Marian ilmestyksen aaton messussa 24.3.1980. Hän sai surmansa salaamupujan luodista.

Tämä tapahtui hänen olleen kolmatta vuotta arkkipiispanaan. Näiden muutaman vuoden aikana hän oli kasvanut tehtävänsä ja yhä voimakkaammin ottanut kantaa syvästi kärsivän ja sorretun kansan puolesta. Vaikkei hän ehtinytkään saamaan kardiinaalin verempunaista hattua, hän oli valmis tarvittaessa uhraamaan henkensä Kristuksen ilosanoman puolesta. Kristus oli lähetetty maailmaan ilmoittamaan pelastuksen sanomaa köyhille. Pyhä Henki oli voidellut Hänet sitä varten.

Arkkipiispa Romero oli tietoinen siitä, että palvelijain kohtalo on samanlainen kuin Herran. Hän rakasti kansaansa Kristuksen rakkaudella ja

tahtoi antaa kaiken sen edestä luottaen Herransa, joka antoi ruumiinsa ihmiskunnan pelastukseksi.

Päivää ennen kuin hänet murhattiin, hän todisti tästä selvästi viimeisessä saarnassaan näin:

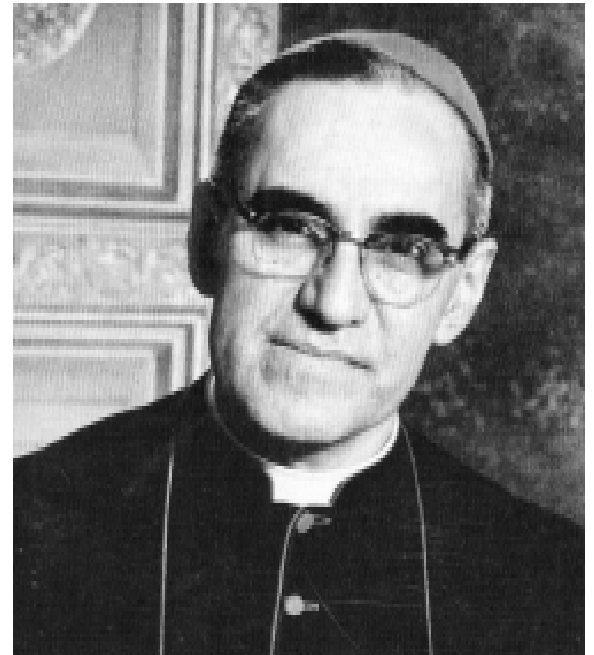
“Pääsiäinen jo itsessään on voitonhuuto, joka julistaa hyvää sanomaa, ettei kukaan pysty sammuttamaan tätä elämää. Kristus on noussut kuolleista eivätkä kuolema eivätkä mitkään Kristukselle ja Hänen kirkolleen osoitetut tuhon ja vihan merkit voi voittaa Häntä. Hän pyöryy aina voittajana.”

Mutta ylösnousemusta ei ole ilman pitkäperjantaita. Oscar Romero tahtoi vapauttaa kansansa rististä, joka ei ollut Jumalan tahdon mukainen: köyhyyden turhasta ja ihmistä alentavasta rististä. Kristus on kerran sanonut, että köyhiä on aina olemassa. Hän teki kuitenkin selvän eron sellaisen köyhyyden välillä, jonka ihmiset olivat aiheuttaneet itselleen ja lähimmäiselleen, sekä sen köyhyyden välillä, joka on yhteiskunnan syntisten rakenteiden seurauksena. Jälkimmäiset väärät rakenteet perustuvat yhteiskunnan sosiaaliseen epäoikeudenmukaisuuteen, kunnian- ja vallanhimoon tai jopa pelkääntään inhimillisiin ennakkoluuloihin, pelkoihin ja kykenemättömyyteen.

Nämä ovat tuottaneet ihmiskunnan historiassa turhaa kärsimystä, sotaa, köyhyyttä

ja muita onnettomia tilanteita monille viattomille ihmisille. Niiden takana on aina ollut vaikutusvaltaisia ihmisiä tai ryhmiä. Heidät voi pelastaa vain sydämen kääntymys ja parannuksen teko, jota kirkon on saarnattava. Heidä taas, jotka kärsivät vääryyksistä, kirkon on rohkaistava ja autettava rakentamaan yhdessä Vapahtajan kanssa jo tässä ajassa Jumalan valtakuntaa. Jumalan valtakuntahan on jo nyt tullut lähelle meitä eikä se suinkaan ole odotettavissa vasta aikojen lopussa. Vaikka se silloin vasta saa täydellisen muotonsa, on se jo nyt olemassa ihmisten sieluissa ja kirkon toiminnassa. Juuri kirkon avulla meidän on tehtävä Jumalan valtakunta näkyväksi omassa elämässämme ja yhteiskunnassa.

Oscar Romero varoitti kiusauksesta tehdä Jumalan pelastussanoma voimattomaksi ottamalla pois Jumalan sanasta sen ihmiskunnan historiaa muuttava hapate. Hän sanoi: “Pyhä Raamattu ei riitä. Kirkon on otettava Pyhä Raamattu käteen ja tehtävä Jumalan sana eläväksi. Ei riitä, että kirkko selittää psalminen säkeitä toista toisen jälkeen. Pikemminkin sen on sovellettava ne niihin tilanteisiin, joissa ihmiset elävät ja niitä tarvitsevat.” Tavalliset ihmiset ymmärsivät viestin ja ammensivat siitä toivoa alennustilaansa. Joka aamu, kun arkkipiispan messu radiottiin, kansa ahmi hänen sanansa. Tilanne koitui lopulta Romeron kuolemaksi.

Valitettavasti kaikki kansat ja maanosat eivät meidän päiviemme tultaessakaan ole kehittyneet hyvin. Monet ovat jääneet jälkeen kehityksessä, joissakin uuden ajan teollistumisprosessi on vasta päässyt alkuun. Uuvuttavien sisällissotien ja muiden ongelmien tähden eivät kaikki nuoret valtiot vielä ole onnistuneet rakentamaan rauhaisaa yhteiskuntaa ja hyvinvointia kansalaisilleen.

Sellainen oli tilanne myös Etelä-Amerikassa arkkipiispa Romeron aikaan. Piispat ja papit eivät voineet olla hiljaa, vaan he alkoivat ottaa kantaa sorretun kansan puolesta.

Oscar Romeron verestä tuli hänen kansalleen, Etelä-Amerikalle ja koko kristikunnalle se, mitä vanha evankeliumin sanonta opettaa: pelastuksen siemen. Oscar Romeron mukaan oikea karitatiivinen henki ei tydy siihen, että ihminen antaa kerran jalomielisesti leipää nälkäiselle tai auttaa tilapäisesti jotakuta, joka on hädässä, vaan se tarvitsee ihmisiä, jotka työskentelevät paremman tulevaisuuden hyväksi ja jotka opettavat köyhiä tekemään työtä niin, että he pystyvät elättämään itsensä ja elämään ihmisarvoisella tavalla.

FRANS VOSS SCJ

LASTENKERHO 4-6 vuotiaille

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta, lastentarhan tilat, Puistokatu 1a.

11.9.05 su klo 10.30
9.10.05 su klo 10.30
13.11.05 su klo 10.30
11.12.05 su klo 10.30
6.1.06 su klo 10.30
12.2.06 su klo 10.30
12.3.06 su klo 10.30
9.4.06 su klo 10.30
14.5.06 su klo 10.30

Tervetuloa!

OPEN STUDY CIRCLE IN ENGLISH

Knowing God

A collective reading of St Thomas Aquinas' masterpiece, Summa Theologiae.
Second year: God (Ia, Q. 2, a.1)

Encounters led by Fr Antoine Lévy OP, DD,
twice a month, Saturdays at 14.00 p.m.,
starting October 1st
at the Studium Catholicum.

Studium Catholicum,
Ritarikatu 3 A 4, 00170 Helsinki.
Tel: 09- 612 06 711
E-mail: kirjasto@studium.fi

WELCOME!

Konsertti Myllyjärven (ekumeenisen) keskuksen hyväksi.

Lauantaina 15.10.2005 klo 19

Lauluyhtye Vox Silentii:

"Passion of the Holy Daughters.
Pyhimysnaisten lauluja keskiajalta"

Karmeliittaluostarin kirkossa, Myllyjärventie 3
(bussi nro 86 Espoon keskuksesta)

Vapaa pääsy, ohjelma 5-10 euroa.

Muutama sana rakkaasta sisar Theodorasta

Sisar Theodora syntyi 13. tammikuuta 1918 Lontoossa. Viikko sen jälkeen hänet kastettiin ja nimekseen hän sai Frederica Emely. Vahvistuksen sakramentin hän sai 15. syyskuuta 1929.

Hänen vanhempansa olivat hurskaita katolilaisia. Isä oli Englannin armeijan palveluksessa ja äiti oli kotirouva ja häntä pidettiin huolehtivaisena ja ahkerana. Hän antoi lapsilleen hyvän kristillisen kasvatuksen. Theodora oli vanhin kolmesta lapsesta. Hänen jälkeensä syntyi vielä tyttö ja poika. Veli on yhä elossa ja asuu Lontoossa perheensä kanssa. Hänellä oli hyvin lämmin suhde Theodoran kanssa ja hän soitti usein kysyäkseen kuulumisia. Sisar Theodora vieraili perheensä luona viimeisen kerran vuonna 2000.

Kuten hyvässä kristityssä kodissa oli tapana, joka iltä rukoiltiin yhdessä ja luettiin Raamattua. Äiti lähetti Frederican katoliseen kouluun, jota ylläpitivät irlantilaiset sisaret. Hän oli lahjakas oppilas ja lauloi mm. kuorossa ja kävi partiassa. Seurakuntakirkko oli lähellä hänen kotiansa, joten hänellä oli mahdollisuus käydä pyhässä messussa päivittäin. Äiti oli hyvin tyytyväinen vanhempaan tytäreensä. Kesäloman aikana Frederica teki monenlaisia töitä ja aika usein hän kävi yhdessä isänsä kanssa kalassa. Se tuotti hänelle suurta iloa. 18-vuotis syntymäpäivänään hän sai lahjaksi polkupyörän, josta hän oli hyvin onnellinen, sillä siten hänellä oli mahdollisuus pyöräillä joka aamu kirkkoon.

Vuonna 1936 hän vieraili birgitaluostarissa Iver Heathissa ja osallistui siellä hengellisiin harjoituksiin. Vesperin aikana hän kuuli sarten laulavan hyvin kauniisti. Silloin pieni ajatus ja toive täytti hänen mielensä: Ehkä jonain päivänä minäkin voisin olla yksi heistä.

Frederica jatkoi kuitenkin opintojaan ja kävi mm. pika- ja konekirjoittajakurssin. Pian sen päätyttyä hän sai hyvän työpaikan. Hän oli hyvin iloinen voidessaan auttaa perhettänsä. Toisaalta äidillä oli myös omia suunnitelmia tyttärensä varalta. Hän toivoi, kuten kaikki kunnan äidit, että tytär menisi naimisiin ja saisi oman perheen. Mutta

Jumalalla oli erilainen suunnitelma Frederican varalle. Pyhä messu, adoraatio ja sakramentaalinen siunaus tulivat vähitellen osaksi Frederican jokapäiväistä elämää. Hän oli päättänyt seurata Jeesusta, silti hän ei vielä ollut uskaltanut kertoa äidilleen toiveestaan mennä luostariin. Kunnas eräänä päivänä hän pitkään rukoiltuaan keräsi rohkeutta ja sanoi äidilleen haluavansa tulla nunnaksi. Äiti pahoitti mielensä.

Jonkin ajan kuluttua hän jälleen vieraili Iver Heathin luostarissamme. Noina päivinä tapahtui myös, että sääntökuntamme perustaja Äiti Elisabeth oli saapunut vierailulle ja siten nuori Frederica sai mahdollisuuden tavata hänet. Äiti Elisabeth sanoi hänelle, jos se on Jumalan tahtosinä tulet sisään luostariin. Nämä sanat koskettivat syvästi nuorta Fredericaa. Samalla Äiti Elisabeth antoi hänelle pienen ristin, jota hän kantoi koko elämänsä loppuun asti. Samainen risti kädessään hän myös hengitti viimeisen henkäyksensä.

Kotiin palatessaan hänet valtsi huoli siitä, miten hän voisikaan kertoa rakkaalle perheellensä jättävänsä kodin, jossa hän aina oli saanut huolenpitoa ja rakkautta ja jota hän rakasti paljon. Koulussa hän puhui opettajalleen, joka oli irlantilainen sisar. Hän puolestaan lupasi rukoilla Frederican puolesta ja neuvoi häntä kulkemaan rohkeasti eteenpäin. 18. maaliskuuta 1938 tapahtui sitten jotain hyvin epätavallista. Tuona päivänä Frederica ei palannutkaan kirkosta kotiinsa vaan meni suoraan luostariin, Iver Heathiin, jossa luostarin ylisar otti hänet vastaan. Tämä oli iso sokki äidille. Frederica puolestaan oli hyvin onnellinen ja valmis tekemään kaiken mitä ikinä häneltä vaaditaisiin, vaikka tunsikin huolista ja surua äidin puolesta.

26. maaliskuuta 1938 Fredericasta tuli postulantti ja vuoden kuluttua siitä 25. maaliskuuta hän sai aloittaa noviisiaatin, jolloin hän sai uudeksi nimekseen Theodora. Ensimmäiset luostarilupauksensa hän antoi 26. maaliskuuta 1940 ja kolme vuotta siitä oli tullut aika antaa ikuiset lupaukset. Tuona tyttärensä elämän suurimpana

päivänä myös sisar Theodoran äiti oli läsnä. Hän iloitsi tyttärensä valinnasta ja teki sovinnon hänen kanssaan. Toinen maailmansota oli parhaillaan käynnissä ja sota-aika oli kovaa aikaa myös luostarissa. Tuona aikana sisaret huolehtivat leskiksi jääneistä äideistä ja orpolapsista, joita oli sijoitettu heitä lähelle.

Sisar Theodoran uskoa voisi luonnehtia sanoilla syvä ja vahva. Erityisesti hän tunsu vetoa ja luottamusta Neitsyt Mariaan. Ollessaan pieni lapsi hän oli sairastunut vakavasti. Silloin hänen äitinsä laittoi Neitsyt Marian kuvan hänen rinnalleen ja rukoili, jot-

1964 hänet kutsuttiin takaisin Roomaan ja sieltä matka jatkui Englantiin Iver Heathiin, jonne hänet oli nimitetty luostarin ylisareksi. Tuona aikana hän opetti mm. lapsille katekismusta ja puhui monille vieraileville ryhmille. 1983 oli jälleen Rooman aika, muuta tälläkin kertaa oleskelu siellä jäi lyhyeksi. Uusi määränpää jo odotti ja se oli Lugano. Välissä hän oli ehtinyt olla jonkin aikaa myös Yhdysvalloissa. 1. syyskuuta 1987 hän saapui Suomeen ja Turkuun, missä asemalla häntä vastassa odottivat äiti Teresa ja isä Frans.

Turkuun sisar Theodora

ta Taivaallinen Äiti parantaisi hänen tyttärensä. Pian sen jälkeen todella tapahtui, että pieni Frederica parantui. Kodin perintöä oli myös hänen uskollisuutensa kirkkoa ja pyhää isää kohtaan. Lapsuudesta mieleen olivat painuneet kertomukset kirkon marttyreista, jotka olivat kuolleet, koska halusivat pysyä uskollisina paaville.

1957 sisar Theodoran tie vei kohti Roomaa ja sieltä jonkin ajan kuluttua hänet lähetettiin Ruotsiin. Sisar Theodoralla oli hyvä lauluääni ja hän osasi myös soittaa urkuja. Eri kieliä hän oppi puhumaan helposti ja oli aina valmis auttamaan toisia sisaria englanninkielessä. Vuonna

kotiutui nopeasti. Hän oli aina valmis, mitä ikinä vaadittiinkaan ja antoi hyvän esimerkin kuuliaisuudesta nuorimmille sisarille. Hän oli aina valmis auttamaan toisia. Hänen arkipäivänsä kuului aamutiskien pesu ja ylisaren auttaminen tärkeiden kirjeiden kirjoittamisessa. Usein hän toimi myös portinvartijana ja vastasi puhelimeen. Hän otti vastaan monia ryhmiä, jotka tulivat tutustumaan luostariin ja halusivat kuulla pyhästä Birgitasta ja luostarielämästä. Erityisesti lähellä hänen sydäntään olivat opiskelijat ja koululaiset. Sunnuntaisin iltamessun jälkeen hänet nähtiin usein istumassa yhdessä nuorten kanssa seura-

kuntasalissa. Hän oli aina valmis kuuntelemaan, ja jokainen, joka tarvitsi apua, sai sitä. Alkuaikoina hän jopa matkusti ympäri Suomea vieraillessaan seurakunnissa ja kouluissa. Hän oli myös tunnollinen seurakunnan kuoron jäsen ja osallistui Teresojen toimintaan. Ekumeenisissa tilaisuuksissa hän oli tuttu vieras.

Yhteisöllisyys oli hyvin tärkeä sisar Theodoralle luostarielämässä. Häntä voisi kuvailla erällä tavalla yhteisömiehenä, joka elävöitti hyvillä näyttelijänlahjoillaan ja kertojantaidoillaan monia yhteisiä hetkiämme. Hänellä oli hyvä huumorintaju. Hän muisti jokaisen sisaren juhlapäivät ja oli aina valmis järjestämään pienen juhlan, erityisesti viimeisinä vuosinaan, kun muuten ei voinut enää terveydellisistä syistä osallistua luostarin arkielämään. Kiitos sisar Theodora vielä kerran kaikesta siitä mitä olet tehnyt yhteisöme ja koko sääntökunnan hyväksi täällä Suomessa.

Sisar Theodora oppi rakastamaan Suomea, vaikka häntä voitiinkin pitää tyypillisenä englantilaisena ”ladyna”. Hän toivoi kuolevansa Suomessa ja tällä kertaa, kuten aika usein, Herra täytti hänen pyyntönsä. Hän kuoli rakkaitten sisartensa läsnäollessa 18. syyskuuta klo 8.40 pyhän sakramentin vahvistamana.

Rakkaat ystävät ja seurakuntalaiset, kiitoksia kaikesta avusta ja myötätunnosta, jota olemme saaneet kokea näinä menneinä päivinä rakkaamme sisar Theodoran kuoleman jälkeen. Kiitoksia osanotostanne suruumme ja rukouksista sisar Theodoran sielun puolesta. Olemme tunteneet, että emme ole olleet yksin.

Samalla haluaisin kiittää kaikkia teitä, jotka autoitte sisar Theodora hänen sairautensa aikana ja siten kevensitte hänen ristiään. Erityinen kiitos isä Peterille, isä Fransille, ja hänen lääkäriilleen Markku Vähätalolle. Kiitoksia ystävydestänne.

KIITTEEN
ÄITI ELIZABETH O.S.S.S.

Vallfartsminnen

När jag läste Fides-rapporten om årets pilgrimsfärd till Kjulo dök många gamla minnen upp, främst om den allra första vallfärden med mässa på St.Henriksholmen. Den allra första gjordes med cykel på

1930-talet men utan präst så deltagarna läste vesper tillsammans. Den andra/fullständiga gjordes 1951 som avslutning på det nordiska AC-lägret som hölls i Pargas folkhögskola.

Lägret var mycket lyckat, platsen var vacker, vädret fint och arrangemangen goda. Kronan på verket blev den vallfärd till Kjulo som Jarl Gallen ordnat.

Tidigt på morgonen av-

hämtades vi av en buss som sedan bara stannade helt hastigt i Åbo för att ta upp en reporter och hans fotograf med vilka Jarl gjort ett avtal om en artikel. De verkade litet spända och högtidliga när de steg in. Ingenta av dem hade någonsin tidigare träffat en katolik. De visste bara att vi var någonting utländskt och underligt. Vi var alla rätt stillsamma på vägen, dels sömniga och dels tänkte vi på färdens mål.

När vi kom fram till sjön väntade en grupp roddbåtar på oss. Bland dem fanns en motorbåt som kommit från herrgården Kjuloholm, som traditionellt anses ha varit Lallis gård. På den tiden fanns det ingen brygga på holmen. Man fick kliva i land bäst man kunde. Själv tog jag av sandalerna och klev i sjön. Den hade dåligt botten.

Liksom flere gånger senare byggdes altaret upp av lösa stenar från den gamla kapellstenfoten. Fader Bonduelle OP hade den stora glädjen att få läsa mässa (man hade ej koncelebration på den tiden). Efter mässa till vilket det kommit rätt många ortsbor upplyste Gallen dem om platsens betydelse och det hela avslutades med Ramus virens olivarum, alla verserna.

När vi återkom till stranden fann vi till vår glädje att vi hade smörgåsar med oss. De som gått till kommunion och alltså inte ätit någonting sedan midnatt var redan rejält hungriga men även de andra

avnjöt dem med glädje. Maten fick livsandarna i gång så när vi klev upp i bussen för att fara till Eura där vi skulle få lunch blev det ett våldsamt oväsen. Det pratades och sjöngs på många språk och skratten ekade. Jag hade reportern och fotografen i bänken bakom mig och vände mig om för att säga något åt dem. Då dåg jag huru de med runda ögon såg sig runt i bilen, därefter gav de varandra en blick, varpå de strålade upp samt deltog med liv och själ i allt som följde. De trivdes storartat. Under lunchen blev de bekanta med våra präster och fann att de, inte ens jesuiterna, var farliga.

Efter lunchen fortsatte vi till Nousis, där St.Henriks sarkofag på den tiden var i det lilla sidokapellet från 1800-talet som byggts som förvaringsställe för sarkofagen. Nu är den ju på sin rätta plats i längskeppet. Därefter besökte vi ännu Kankas gård med sin medeltida bottenvåning och blev bjudna på saft. Sedan var programmet slut och vi for till Pargas via Åbo där reportern och fotografen lämnade oss. Vid det laget hade det visat sig att deras artikel icke skulle komma i Turun Sanomat som Gallen trott utan i en veckotidning med spridning över hela landet. Artikeln var rätt saklig och bra och väl illusterad.

Ätminstone för oss finlandare blev vallfärden ett minne för livet.

MARTA AMINOFF

Sankt Henriks sarkofag finns igen på sin rätta plats i längskeppet av Nousis kyrka.

CARITAS-KUULUMISET

Toimisto avoinna klo 8-14 Maneeskatu 2a, Helsinki, puh 09-135 7998, s-posti info@caritas.inet.fi

KAUPPA

Meillä on myynnissä:

pieniä lahjatavaroita, kynttilöitä ja kortteja, silkkikankaita ja sareja muotiväreissä Intiasta, yrittisaippuista norjalaisesta luostarista, "makepovertyhistory"- kampanja rannekkeita

Tervetuloa ihastelemaan ja katselemaan sekä tekemään hyviä ostoksia!

"WHITE BAND CAMPAIGN"

Valkoiset ja siniset rannekkeet ovat saapuneet toimitoimme! Jos kaipaat osallisuutta kansainväliseen köyhyyden vastaiseen kampanjaan, niin tule noutamaan tai tilaa oma rannekeesi toimistosta ä 2 euroa. Rannekkeeseen on painettu teksti MAKEPOVERTYHISTORY ja CARITAS.

Muistoja katolilaisuudesta Joensuussa

Aloin itse saada katolista uskonnonopetusta 1980-luvun alkupuolella. Me täällä Joensuussa kuulumme Jyväskylän Pyhän Olavin seurakuntaan. Tuolloin kirkkoherrana oli isä Jan Koolen SCJ. Hän antoi minulle väsymättä uskonnonopetusta kirjeitse. Minä lähetin kysymyksiä ja isä Jan vastasi. Tiesin jo tuolloin, että haluan liittyä katoliseen kirkkoon.

Erään kerran isä Jan ilmoitti, että kerran kuukaudeksi on Joensuussa pyhä messu ja olen tervetullut mukaan. Messua vietettiin minulle täysin tuntemattomassa espanjalais-suomalaisessa kodissa.

Niin sitten sydän pamppailen etsin kyseisen talon. Soitin ovikelloa, kerroin kuka olin ja millä asioilla. Minut otettiin todella lämpimästi vastaan. Messussa oli kirkkoherran lisäksi katolilaisia kolme! Katsoessani alttarilla olevaa krusifiksia tuli lämmin tunne: tämä on Kristuksen maailmanlaajuinen kirkko!

Näin jatkui useita vuosia. Isä Jan yöpyi matkustajakoti Itä-Sillassa, ja eräskin uskonnotunti pidettiin hotellihuoneessa. Edelleen kokoonnuimme perheissä. Uudeksi kirkkoherraksi tuli isä Stanislaw Szymajda SCJ, hän halusi itseään kutsuttavan nimellä

isä Stan. Oli joulukuinen pakkaspäivä 1987, kun minut otettiin kirkkoon.

Pari vuotta myöhemmin saapui Joensuuhun ryhmä vietnamilaisia, joista osa oli katolilaisia. Nytpä ei käynyt enää perheissä kokoon-tuminen, kun väkimäärä lisääntyi kymmenellä. Messunviettopaikaksi tuli Joensuun ortodoksinen kirkko, siellä oli tilaa.

Muistuu mieleeni eräs messumatka. Messut pidettiin tuolloin sunnuntai-iltaisin. meitä katolilaisia oli ko-koonnut noin parinkymmenen ihmisen joukko kirkon luo. Oli pimeä, pakkasta

Ruusukorukouksesta

"Neitsyt Marian ruusukko on lukuisien pyhien rakastama rukous ja kirkon opetusviran suosittelema rukous. Yksinkertaisuudessaan ja syvällisyydessään se on edelleenkin hedelmää kantava rukous", korosti edesmennyt paavi Johannes Paavali II kaikille uskoville osoittamassaan apostolisisessa kirjeessä Rosarium Virginis Mariae. Sen yhteydessä pyhä isä julisti ajanjakson - vuoden 2002 lokakuusta vuoden 2003 lokakuuhun - erityiseksi ruusun vuodeksi ja ehdotti myös valoisien salaisuuksien liittämistä perinteiseen ruusukorukoukseen.

Ruusukko oli suosittu ruusun muoto jo keskiajalla. Lännen keskiaikaisessa hurskaudessa syntyi ruusukorukouksen herkkäpalveluksen kansanomaiseksi korvaajaksi (KKK 2678). Erityisesti dominikaanit levittivät tätä rukousta ympäri maailmaa 1300-luvulta alkaen, jolloin hartautteen vakiintui 15 Jeesuksen elämän salaisuutta mietiskeltäväksi. Sen hartaan rukoilemisen katsottiin ratkaisevasti vaikuttaneen kristittyjen joukkojen viittoon Lepanton meritaiselussa 1571. Siksi ryhdyttiin kaksi vuotta myöhemmin joissakin kirkkoissa paavi Gregorius XIII:n aloitteesta viettämään erityistä muistopäivää, jonka aiheena oli Marian äidillinen suojeleminen. Siitä tuli koko kirkkoa velvoittava 1716. Niinpä ruusun juhlapäiväksi määrättiin Lepanton taistelun voittopäivä 7.10., ja samasta syystä koko lokakuusta on muo-

dotunut ruusun kuukausi.

Kristillinen rukous ponnistelee ennen kaikkea mietiskelyksi. 'Kristuksen salaisuuksia', niin kuin tapahtuu rukoillessa ruusukkoa (KKK 2708), jossa puhutellaan Neitsyt Mariaa, mutta mietiskelyn kohteena on itse Jeesus Kristus. Pyhää ruusukkoa rukoileva liittyy oppaaseensa Mariaan, joka vuorostaan johdattaa hänet mietiskelemään Jeesuksen Kristuksen elämän keskeisiä salaisuuksia, hänen pelastustyötään sekä pohjaton rakkauttaan Isää ja kaikkia ihmisiä kohtaan.

Miksi rukoileminen Neitsyt Marian kanssa kannattaa? Mariasta me saamme ainutlaatuisen tukipisteen hengelliselle vaelluksemme. Herran Äiti on erinomainen esikuva koko kristilliselle elämällemme. Seuratessaan Poikaansa aina tämän ristinkuolemaan asti Maria suhtautui nöyrästi Jumalan tahtoon ja osoitti Pojalleen aina uskollisuutta, luottamusta ja rakkautta.

Ruusukossa, 'koko evankeliumin yhteenvedossa', me osoitamme rukouksiamme Neitsyt Marialle, mutta emme samalla tavalla kuin Jumalalle. Tämä kunnioitus Mariaa kohtaan on tosin täysin ainutlaatuisen, mutta eroaa olennaisesti Jumalalle osoitetusta palvonnan kultista. Ainoatakaan luotua ei koskaan voida asettaa samaan asemaan lihaksi tulleen Sanan, Isän ja Pyhän Hengen kanssa (KKK 971). Maria on toisaalta Jumalan huippuyö: me kunnio-

itamme häntä enemmän kuin mitään muuta Jumalan luomaa olentoa, koska hänessä on enemmän hyvyyttä ja rakkautta Jumalaa kohtaan. Tietysti Jumala rakastaa häntä enemmän, siksi mekin kerromme sen hänelle. Itse asiassa yksikään luotu ei ole antanut meille niin hyvää lahjaa kuin Neitsyt Maria, joka antoi meille Kristuksen. Kun muistamme tuon lahjan, muistamme myös samalla kiitollisuutemme Marialle. Vain Jumala voi antaa meille aineellista ja hengellistä hyvää, mutta Jumala antaa sitä jollekin henkilölle, koska joku toinen on pyytänyt häneltä sitä. Jumalan hyvyys virtaa luoduille todella monin eri tavoin. Siksi me pyydämme Neitsyt Mariaa rukoilemaan Jumalaa meidän syntisten puolesta, jotta emme tuhoutuisi syntiemme tähden. Tämä ei poista mitään Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ainoasta välittäjäntoimesta. Se herättää luottujen kesken monenlaista yhteistyötä todistaen hänen ainoan välimieheytensä voiman, koska se lähtee yhdestä ainoasta lähteestä virraten hänen ansioitensa ylenpalttisuudesta. Marian äidillinen esirukous ei siis millään tavalla vähennä eikä himmennä Kristuksen ainoata välimieheyttä, vaan on siitä täydellisesti riippuvainen ja ammentaa siitä kaiken voimansa (KKK 970).

Kristityt ovat yhden ruumiin, Kristuksen mystisen ruumiin jäseniä, ja yhden jäsenen vahvuus voi auttaa toi-

sen heikkoutta orgaanisen periaatteen mukaisesti ja pyhään yhteyden kautta. Marian rukouksilla on voimaa Jumalan luona, koska hän on pyhin kaikista Jumalan luomuksista ja siten kaikkein mieluisin Jumalalle. Hän on täydellinen rukoilija ja kirkon kuva. Mariassa kirkko on kokonaan pyhä ja on jo saavuttanut täydellisyyden (KKK 829). Sen tähden hänen rukouksensa ikään kuin kannattelee kirkon rukousta; kirkko on yhdistynyt häneen toivossa. Neitsyt Mariassa näemme, mikä meitä odottaa. Hän on meille valttavan toivon merkki, joka rohkaisee meitä uskomaan Jumalan ystävällisyyteen ihmisiä kohtaan. Siksi ruusukorukouksen, erityisesti kahden vuokaisen kunniaakkaan salaisuuden, mietiskely vahvistaa iankaikkisen elämän toivoa meissä. Marian taivaaseenottaminen ja hänen kruunaamisensa taivaan kuningattareksi eivät nimittäin katkaise hänen osuutta pelastustehtävässä. Toistuvilla esirukouksilla hän jatkuvasti hankkii meille iankaikkiseen pelastukseen vieviä lahjoja (KKK 969).

Pyhä ruusukorukouks voi olla syvästi yhdistynyt myös meidän henkilökohtaiseen elämäämme. Iloimme, kärsimyksemme ja menetyksemme voimme yhdistää pyhää ruusukkoa rukoillessamme Vapahtajamme ja Hänen Äitinsä iloihin, kärsimyksensä ja kunniaan. Rukoillessamme ruusukkoa yhdymme Marian kansaan Isän suunnitelmaan lähettää Poikansa pelastamaan

kaikki ihmiset. Kuten rakas opetuslapsi Johannes teki ristien juurella, mekin otamme luoksemme Jeesuksen äidin, josta on tullut kaikkien elävien äiti. Me voimme rukoilla hänen kanssaan ja pyytää apua häneltä, joka on aina valmiina tulemaan meidän avuksemme (KKK 2679). Me kaikki tarvitsemme todella paljon tätä taivaallista tukea niin maanpäällistä elämäämme kuin omaa pelastumistamme ajatellen.

Jumalanäiti on monet kerat pyytänyt rukoilemaan ruusukkoa ja luvannut kirkon tunnustamissa ilmestyksissään runsaasti hengellisiä hedelmiä niille, jotka vastaavat hänen kutsuunsa. Pyhä ruusukko on hedelmällinen ja tehokas rukous, jonka hedelmiä tarvitsee todella myös nykymaailma, joka on jatkuvasti sodan kynnyksellä ja jossa ihmisiä tapetaan attentaateissa ja konflikteissa. Lokakuu, joka on perinteisesti omistettu Neitsyt Marialle, ruusun kuningattarelle, tarjoaa nyt meille aiheellisen mahdollisuuden rukoilla näin maailman rauhan puolesta. Lisäksi jatkamme myös toisen ajan kohtaisen teeman rukoilemista, nimittäin perheiden hyvinvoinnin puolesta, sillä vanha totuus pätee jatkuvasti: "Perhe, joka rukoilee yhdessä, myös pysyy yhdessä".

NGUYEN TOAN TRI

oli noin 30 astetta. Kirkkoon emme päässeet, ortodoksien tuntio oli unohtanut koko asian. Voi, mikä tilanne. Mutta asiat usein järjestyvät. Pavel Domanski sanoi, että nyt lähdetään heille. Ja niin me menimme ja saimme viettää messun heidän kauniissa kodissaan.

Vuosien mittaan väki messussa lisääntyi hiljalleen. Välillä pidimme muutaman vuoden ajan messun luterilaisen seurakunnan kappelissa, ja tuolloin otimme käyttöön kirkkokahvit. Mutta kappeli kävi ahtaaksi, kun Joensuun lähelle perustettiin pakolaisen vastaanottokeskus, ja siel-

tä luonnollisesti tuli ihmisiä messuun. Kirkkoherra Frans Vossin SCJ aikana kävimme myös vastaanottokeskuksessa viettämässä messua.

Luterilainen kappeli kävi ahtaaksi, ja kuin tilauksesta viereen rakennettiin ortodoksinen seurakuntakeskus, jossa nyt olemme kokoontuneet jo vuosia, ja varmaan kokoonnumme eteenpäinkin. Messussa kävijöiden määrä kasvaa koko ajan. Joensuussa toimii yhdistys International Christian Fellowship, joka joka vuosi kokoaa myös meiltä katolilaisilta messujen ajankohdat, paikat jne. Ja näin viesti kulkee sähköisesti myös yli-

opistolle ynnä muualle. Ekuemenian huippu lieene se, että luterilaisen seurakunnan lähetystyötoimiston ovelta on meidän kirkkomme kaunis mainos, kaikkine tietoineen. Myös maakunnan päälehteen ilmaispalstalle menee joka kerta tieto, milloin messu on. Tässä on valtava kehitys vajaan 20 vuoden aikana. On syytä olla tyytyväinen. Tietysti oma kirkkorakennus, pienikin, täyttäisi toiveet. Mutta kyllä Joensuussa katolilaiset on otettu hyvin vastaan.

Lopuksi vielä eräs tarina isä Fransin ajoilta: Olimme Joensuussa luterilaisen seurakunnan kappelissa juuri saa-

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimituksen kirjakuoreessa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnukseksi "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mieli-piteitä ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

neet messun vietettyä. Avasimme oven, ja yli 20-päinen joukko erästä Latinalaisen Amerikan maasta odotti pääsyä pyhään messuun! Isä Frans aloitti nöyränä alusta, eihän hän muutakaan voinut. Isä Frans kysyi sittemmin minulta: "Tiedätkö, mikä on katolisen kirkon salaisuus?" No, en

tiennyt. Isä Frans antoi minulle vastauksen: "Järjestys kaaoksessa!" Hyvä vastaus. Tässä kuvaa rakkaan kirkkomme toiminnasta täällä kaukana.

VELL-JAAKKO FRANZI
HAMMASLAHTI

Lähetyspäivä

Sunnuntaina 23.10. vietetään jokavuotista lähetyspäivää. Alla julkaistaan paavi Johannes Paavali II:n viesti lähetyspäiväksi.

Lähetystyo: maailman elämän puolesta murrettu leipä

Rakkaat veljet ja sisaret,

1. Maailman lähetyspäivä, joka tänä vuonna on omistettu eukaristialle, auttaa meitä ymmärtämään paremmin oman olemassaolomme "eukaristisen luonteen". Se tuo eteemme viimeisen ehtoollisen tunnelman, kun Jeesus oman kärsimyksensä aattona uhrasi itsensä maailmalle: "Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." (1 Kor 11:23-24)

Vähän aikaa sitten julkaisemassani apostolisisessa kirjeessä *Mane nobiscum Domine* kutsuin katsomaan Jeesusta, "murrettua leipää" koko ihmiskunnan puolesta. Hänen esimerkkinsä mukaisesti myös meidän tulisi antaa elämämme veljien puolesta, erityisesti niiden puolesta, jotka ovat eniten avun tarpeessa. Eukaristiassa ilmenee tuo "yleismaailmallisuuden merkki". Se ilmaisee edeltä käsin sakramentaalisella tavalla sen, mitä tapahtuu, "kun kaikki ne, jotka ovat osallisia ihmiskunnasta ja Pyhän Hengen kautta uudelleen syntyneitä Kristuksessa kuvastavat yhdessä Jumalan kirkkautta ja voivat sanoa: "Isä meidän" (*Ad gentes*, 7).

Ihmiskunta tarvitsee Kristusta, "murrettua leipää"

2. Meidän ajallamme ihmisyhteisö näyttää peittyneen synkkien varjojen alle dramaattisten tapahtumien ja luonnonkatastrofien seurauksena. Niin kuin "sinä yönä, jona hänet kavallettiin" (1 Kor. 11:23), myös tänään Jeesus kuitenkin "murtaa leivän" (vrt. Matt. 26:26) meidän puolestamme. Eukaristian vietossa hän uhraa itsensä kaikille rakkautensa sakramentaalisessa merkissä. Sen tähden olen halunnut muistuttaa, että "eukaristia ei ole vain yhteyden osoitus kirkon elämässä; se on myös solidaarisuustehtävä koko ihmiskuntaa varten" (*Mane nobiscum Domine*, 27). Se on "leipää taivaasta", joka antaessaan iankaikisen elämän (vrt. Joh. 6:33) täyttää ihmisten sydämet suurella toivolla.

Sama Lunastaja, joka nähdessään tarpeessa olevat ihmisjoukot tunsii sääliä heitä kohtaan, "sillä ihmiset olivat näännyksissä ja heitteillä,

kuin lammaslauma paimenta vailla" (Matt. 9:36), on läsnä eukaristiassa ja jatkaa vuosisatojen läpi saman myötätuntonsa ilmaisemista köyhää ja kärsivää ihmiskuntaa kohtaan.

Juuri hänen nimissään pastoraalisen työn ja lähetystyön tekijät kulkevat tuntemattomia polkuja pitkin viedäkseen kaikille pelastuksen "leipää". Heitä elävöittää tietoisuus siitä, että liittyneinä Kristukseen, "ei vain kirkon historian vaan koko ihmiskunnan historian keskukseen (vrt. Ef.1:10; Kol. 1:15-20)" (*Mane nobiscum Domine*, 6), heidän on mahdollista tyydyttää ihmisydämen syvimmat toiveet. Yksin Jeesus voi tyydyttää ihmisten rakkauden nälän ja sammuttaa oikeudenmukaisuuden janon. Vain hän mahdollistaa jokaisen ihmisen osallisuuden iankaikiseen elämään: "Minä olen tämä elävä leipä, joka on tullut taivaasta, ja se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti" (Joh. 6:51).

Yhdessä Kristuksen kanssa kirkko on "murrettu leipä"

3. Kun kirkollinen yhteisö viettää eukaristiaa, ja aivan erityisesti sunnuntaina, Herran päivänä, se kokee uskon valossa ylösnousseen Kristuksen kohtaamisen arvon. Koko ajan se tulee tietoisemmaksi siitä, että eukaristinen uhri on annettu "kaikkien puolesta" (Matt. 26:28). Saadessamme itse nauttia ristiinnaulitun ja ylösnousseen Herran ruumiin ja veren emme voi pitää tätä lahjaa vain itsellämme, vaan meidän tulee jakaa sitä. Kristuksen innokasta rakastamista seuraa Kristuksen rohkeaa julistaminen, joka on - yhdessä marttyriuden kanssa - Jumalan ja veljien rakastamisen korkein uhri. Eukaristia kutsuu avokätiseen evankelioimiseen ja sitoutumiseen entistä tasa-arvoisemman ja veljellisemmän yhteiskunnan rakentamiseksi.

Toivon sydämeistäni, että tämä eukaristian vuosi herättäisi kaikki kristilliset yhteisöt puuttamaan "veljellisellä työteläisyydellä johonkin meidän maailmamme monista köyhyyden muodoista" (*Mane nobiscum Domine*, 28). Sillä "toinen toensa rakastamisesta ja, aivan erityisesti, osoittamastamme huolenpidosta tarvitsevia kohtaan, meidät tunnetaan Kristuksen tosi opetuslapsiksi (vrt. Joh. 13:35; Matt. 25:31-46). Tämän perusteella tarkastellaan myös eukaristian vietomme autenttisuutta" (*Mane nobiscum Domine*, 28).

Lähetystyöntekijät ovat "murrettu leipä" maailman elämää varten

4. Myös tänään Kristus kehottaa opetuslapsiaan: "Antakaa te heille syötävää" (Matt. 14:16). Hänen nimissään lähetystyöntekijät matkaavat maailman kaikkiin kolkkiin julistaakseen evankeliumia ja todistaakseen siitä. He toistavat teollaan Lunastajan sanat: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissä, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan" (Joh. 6:35). He itse ovat "murrettu leipä" veljiä varten, antaen joskus oman elämänsäkin uhriksi.

Kuinka monet ovatkaan päätyneet lähetystyön marttyyreiksi meidänkin aikamme! Ohjatkoon heidän esimerkkinsä monet nuoret ymmärtämään sankarillisen Kristus-uskollisuuden merkityksen! Kirkko tarvitsee miehiä ja naisia, jotka ovat valmiita pyhittäytymään täydellisesti evankeliumin suurelle asialle.

Maailman lähetyspäivä tarjoaa sopivan tilaisuuden kiinnittää huomiota evankelioimistehtävään osallistumisen tärkeyteen. Sitä tekevät monet paikalliset yhteisöt ja lukuisat kirkolliset organisaatiot sekä erityisellä tavalla paavilliset lähetysyhteisöt ja eri lähetysinstituutit. Se on lähetystyötä, joka rukouksen ja uhrin lisäksi tarvitsee myös materiaalista tukea. Vielä kerran haluan nostaa esiin paavillisten lähetysyhteisöjen arvokkaan palveluksen ja kutsun kaikkia tukemaan niitä avokätisesti sekä hengellisesti että materiaalisesti.

Auttakoon pyhä Neitsyt, Jumalanäiti, meitä elävöittämään yläsalin kokemuksen, jotta kirkolliset yhteisömme tulisivat aidosti katolisiksi, yhteisöiksi, joissa "lähetysinnon täyttämä hengellisyys" tai "läheinen yhteys Kristukseen" (*Redemptoris missio*, 88) olisi suorassa yhteydessä "eukaristisen hengellisyyden" kanssa. Sen esikuvana on Maria, "eukaristinen nainen" (*Ecclesia de Eucharistia*, 53). Kasvakoon niistä yhteisöjä, jotka pysyvät avoimina Hengen äänelle ja ihmiskunnan tarpeille ja joissa uskovista, erityisesti lähetystyöntekijöistä, tulee epäröimättä "maailman elämän puolesta murrettu leipä".

Kaikkille minun siunaukseni!

Vatikaanissa 22. helmikuuta 2005, pyhän apostoli Pietarin piispanistuimen juhlanä

JOHANNES PAAVALI II

Kirkon lähetystyötä voi tukea maksamalla sopivaksi katsomansa summan kirkon lähetystyötilille:

Nordea 221938-868.

ISÄ FRANS VOSS SCJ, LÄHETYSTYÖASIOIDEN HOITAJA